

Het Haerlems leeuwerckje in-houdende veel aerdige nieuwe liedekens, met veel nieuwe voysjens

bron

Het Haerlems leeuwerckje in-houdende veel aerdige nieuwe liedekens, met veel nieuwe voysjens.
Johannes Theunisz. Cas, Haarlem 1672

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_hae007haer01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

dbnl

Het Haerlems Leeuwerckje,***Op een Nieuwe Wijs.***

Ach wat moet hy lyen,
Die hem stelt tot Vryen,
Op een schoone Maeght,
Die geen Liefde draeght,
O schoone, Persoone,
Wilt my jonst betoonen,
En mijn Ziel maeckt bly,
Want ghy spant de Kroone,
Liefste Lief van my.
Over veele dagen

Heb ick komen klagen
U van mijn verdriet
Maer ghy acht mijn niet.
Beminde, Clorinde,
Laet mijn troost vinden,
Ghy geneest mijn wond,
Troost uwen beminden,
Die ghy helpen kond.

 Ionghman al u suchten
Acht ick maer voor kluchten,
Ia u droef misbaer
Acht ick niet een haer,
'k Verachte, Dees klachte,
Ver uyt mijn gedachte
Ick die stellen sal,
Want u sinnen trachten,

Maer na mijnen val.
Moet ick u dan derven,
Ach soo sal ick sterven,
Soete Honingh-bie,
Van melancolie:
Laet raken, En smaken,
Mijn u lieve Kaken,
Lipjens als Robijn,
Die mijn Ziel vermaken,
En mijn vreughden zijn.
Neen u droevigh kermen,
Sal ick noyt ontfermen,
Minnaer vals van grond,
Vlucht van my terstond,
Mijn Eere, Ick leere,
Krijght ghy maer de eere

Van mijn Maeghde-blom,
Ghy soud van my keeren,
Dragen uwen roem.

De Zee sal eer droogen,
Dan ick uw schoon oogen
Oyt verlaten souw,
Alderliefste Vrouw,
Vriendinne, Vol minne,
O mijn herderinne,
Oorsaeck van smert,
Magh ick u niet winnen,
Ach! so breeckt mijn hert.

Door u aerdigh loncken,
Is mijn hert ontfoncken,
Uyt puur jonste teer,
Schenck ick u mijn Eer,

Mijn sinnen, Tot Minnen,
Hebt ghy doen verwinnen,
Komt geniet de vreught,
Ick sal u beminnen,
Schencken u mijn jeught.

Oorlof lief gepresen,
Ghy hebt my genesen
Van mijn droevigh quaet,
Door u soet gelaet,
Mijn Trouwe,
Ionck-vrouwe,
Wilt voor vast nu houwen,
Neemt dees Ringh tot pant,
Ghy zijt mijn Huys-vrouwe,
Steeckt hem aen u handt.

[Den Ruyter Admirael van 't Landt]

Stem: Siet hoe geluckigh zijne dan, &c.

*Den Ruyter Admirael van 't Landt
 De Heer van Gent is mede
 Oock sijn Luytenant,
 Als Helden kloeck valjant,
 Varen seer abundant,
 Ten dienst van 't Vaderlandt.
 De Heer de Wit mee als een Helt,
 De Heer Ruart van Putten
 Op Neptunis Velt,
 Capiteyn Brakel constant,
 Heeft een Schip overmand,
 Stack 'er veel in brand.
 De Ruyter als een dapper Helt,
 Heeft Quinenburgh gebrandschat,*

*En hem wiert getelt
Vier Tonnen Gouts ten toon,
Aen Engels Gelt seer schoon,
Dat speet d'Engelse Kroon.
't Kasteel Charnes in Engelandt,
Is eerst overgegeven,
In des Ruyters handt:
Ende den Heer van Gent,
d'Oorlogh te Landt gewent,
Wiert haer wel haest bekend.
Rochester, en d'haven Chattam,
Daer van Gent met veel Schepen
Voor de Haven quam,
De diepte wel gepeylt,
De Revier op-gezeylt,
So dat haer niet en feylt.*

*Daer lagen Engelse Schepen groot.
En veel Branders daer neven,
Dat dee haer de doot,
Van Gent met goet verstant,
Stackse al in de brandt,
Sy vluchten na het Landt.*

*Royale Charles een Schip groot,
En noch vier brave Schepen,
Namen wy mee voort,
Met Stucken van Metael,
Verslonden 't altemael,
Loofi God in 't generael.*

*d'Engelse waren seer benout,
Als sy d'Hollanders sagen
Te wesen so stouyt,
Wel achtiën Schepen groot
Selfs in de gront geboort,*

Al van de grootste soort.

Het Konincklijcke Magasijn

Liet den Ruyter op-springen,

Klaer by Sonne-schijn:

Veel Masten lagen daer

Die kaptten wy seer klaer,

Aen stucken van malkaer.

Al uyt het Conings Magasijn,

Versien met schoone Stucken,

Van Metael niet kleyn,

Die hebben wy van daer

Genomen allegaer;

Schoon Schut groot ende swaer.

Van 't Casteel Quinenburgh schoon,

Liet den Ruyter af-waeyen,

Selvs in Persoon,

Oranje, Blanje Blu,

*Vlaggen en Wimpels tru,
Looft Godt altijd en nu.*

*Vier Engelse Schepen overmant,
En vier a ses-en-twintigh
Zijn wel verbrandt:
Behalve dees hoort mijn,
Die daer gesoncken zijn,
Een brave Vloot niet kleyn.*

*Looft Godt voor dees Victory groot,
En bid hem met een bede,
Om de Vrede hoort,
Op dat dees sware slagh,
Ons Vrede brengen magh,
Godt heeft het in sijn kracht.*

[Lest vond ick een Venus Dier]

Stem: NOVA.

Vryer.

Lest vond ick een Venus Dier,
 Fray wasse van manier,
 Mocht ick eens by haer wesen,
 In al so korten stond,
 So wasser mijn hart gezond.

Haer Halsje net en schoon,
 Haer Hair gelijck een Kroon,
 Haer Lipjens als Corale,
 Haer Tantjes als Yvoor,
 Lief geeft mijn een soet gehoor.

Haer Oogjens glinsteren schier,
 Als ick brand in 't Minne-vier,
 Haer neusje so net besneden,
 Haer Aensicht als Albast,

Die hout 'er mijn Zieltje vast.
 En soo zijn al haer Leen
 Seer fray en net besneen,
 Sy heeft 'er een stadigh Wesen,
 Heel vriendelijck van gelaet,
 Soetelijck in haer doen en praet.

Vryster.

Al heeft hy mijn verkracht,
 Als Sampson door sijn macht,
 Mijn sinnen heeft hy gestoolen,
 Als een Dief inder Nacht,
 Lief houd my doch wel in acht.
 Al gaen ick by u Swaer,
 Wilt my niet laten maer
 My tot u Huys-Vrouw Trouwen,
 Dan hebben de klappers uyt,
 Neemt my tot u waerde Bruydt.

Oorlof ghy Iongmans fier,
 Die Minnen een Venus Dier,
 Weest u Minnaer getrouwe,
 Biet hem altijd de hand,
 Trouw ickje tot een pandt.

[Soete Engelin, mijn uytverkoren]

Op een nieuwe Wijs.

Soete Engelin, mijn uytverkoren,
 Alderliefste die ick min,
 Ghy zijt tot mijn tweede Ziel geboren,
 Ick bid u Liefste keert u sin,
 Ghy zijt te wreed
 In al u spreekken,
 Lief doen ick u leet,
 Segh u gebreecken,
 Dan sal ick, o Roosje fris,
 Verlaten al dat u mishagen is.

Vryster.

Monsieur dit zijn maer bagatellen,
 Gaet van hier, en hout u kloeck,
 Wilt my met geen Vryagie quellen,
 Want ick sulckx niet en soeck:
 Ey Minnaer ghy sult my niet verwinnen
 Met al u gevry
 So staeckt het Minnen,
 Want dit is den laetsten keer,
 Dat ick u noch aen-spreken sal mijn Heer.

Vryer.

Isabel sal ick dan moeten derven,
 Die ick soo langh heb bemint,
 Soo sal ick van droefheyd sterven,
 Ick bid u Lief doch eens versint,
 Want u schoonheyd
 Gaet Venus ver te boven,
 Daerom soete Meyd
 Sal ick u loven,
 Soo lange als de silvere Maen
 Sal aen 't Firmament der sterren staen.

Vryst.

Iongman wat baet u lamenteren,
 Wy en sullen noyt te saem
 In dese groote Liefde accorderen,
 Want ghy hebt te vuylen Naem,
 My is geseyd
 Van Lieden sonder ergen,
 Dat ghy sijt altijd
 In de Herberge
 En daer loopt ghy in 't verhool,
 Met de Meysens uyt Vrou Venus school.

Vryer.

Aldersoetste Beelt het is gelogen,
 Al dese groote vilony,
 Hebben sy uyt hunne poot gesogen,
 Ick sal van melancoly,
 Liefste vergaen,
 Gelijck sneeuw voor de Sonne,
 So ghy my voortae
 Geen Min wilt jonnen,
 Maer gelooft van my voor al,
 Dat God de klappers wel vinden sal.

Vryst.

Jongman staet dan alleen u behagen
 So op my, ick ben te vreen,
 Wilt het aen mijnen Vader vragen,
 En aen mijn Moeder met een,
 Of hy mijn sou
 Aen u Persoon besteden,
 Dan sal ick mijn Trouw
 U geven mede,
 Want 'k en kan het groot verdriet,
 Ach Minnaer van u langer lijden niet.

Vryer.

Honighsoete Lam, o blom der blommen,
 Dit is alleen mijnen wensch,
 Zijnder somtijds wat klachten gekomen,
 Het gebreck is in den Mensch,
 Ach geluckigh uur,
 God geef ons den Zegen,
 Dat ick mijn portuur
 Nu heb gekregen,
 Want sy zijn nu al te vree,
 Vader, Moeder, en mijn Liefste mee.

Vryst.

Minnaer eer dat wy te samen Trouwen,
 So moet ick my eerst voorsien,
 Al van een Kemels-haire Bouwen,
 En daer toe een Heynselin,
 Een Kapje net,
 Een Ysertje met stricken,
 Huysraed en een Bed
 Sal ick u schicken,
 En mon Peer sal vooreerst
 Bereyden voor ons Trouw een groote Feest.

Vryer.

Liefste Lief ick sal voor alle saken,
 Na de mode van het Land,
 Doen een groote goude Kettingh maken,
 En Ringen na advenant,
 Mijn zwarte Kleet
 Dat leyd so schoon gevouwen,
 Het is al gereed
 Om te gaen Trouwen,
 En den Mantel van Berkan,
 Daer mee ben ick dan neffens een Man.

Oorlof Iongmans leert uyt dit singen,
 Want al is u Lief gestoort,
 So moet ghy nochtans u Tongh bedwingen,
 Dencken het is maer een woord,
 Toont sy haer quaet,
 Ghy moet weer soetjes smeken,
 Dat zijn in der daet
 De Minne-treken:
 Daerom is het spreekwoord trouw,
 Dat noyt blo-hert Trout een schoone Vrouw.

[Liefhebbers vroom, en trouwe Bontgenoten]

Stem: Ey schoone Nymph, &c.

*Liefhebbers vroom, en trouwe Bontgenoten,
 Weest nu in 't hert verblijt,
 Een Jonge Prins, uyt Orangie gesprooten,
 Is nu op desen tijdt,
 Verkoren hoogh, door Eendrachts vaste banden,
 Door eenstemmingh van altemael,*

Als Opper-Hoofd en Generael,

Van onse Landen

*De bitse Nijt wou hem wel eer verdrucken,
Maer Godt die zy gelooft,
Haer vals beleyt heeft niet willen gelucken,
Sijn luyster niet verdooft,
Hy is ons borgh, naest Godt wy hem vertrouwen,
Ick wensch hem heyl ende voorspoet,
Zegent, ô HEER 't Orangie-Bloedt,
Viva Nassouwen.*

*Wilhelmus heeft ons Vryheyd eerst begonnen,
Wiert van 't Leven berooft,
Prins Maurits heeft veel Steden vroom gewonnen,
Was eyndlingh afgeslooft:
Prins Hendrik was een schrik en dwang van Spanje,
Waer vond men oyt so braven Helt,*

*Hy wast die 't Landt in Vryheydt stelt,
Viva Orangie.*

*Als desen Helt sijn Leven had verloren,
Doen was sijn Zoon bequaem,
Wiert weer een Prins Wilhelmus verkoren,
De Tweede van die Naem,
Manhaftigh, vroom, hy ontsagh geen gewelden,
Hoewel hy was noch jongh bejaert,
Heeft Lijf noch Leven niet gespaert,
Viva die Helden.*

*Wie sou de Lof van die Helden beschrijven,
Het eynd en het begin,
Mijn swacke Pen sou in gebreecke blijven,
Maer echter niet te min,
Moet ick haer roem nu op het hoogst verçieren
Haer luyster blijft noch schoon in glans,*

*Wilt gieren dese Oorloghs-mans,
 Met Lauwerieren.
 Dees Jonge Prins geeft Heer dijn gulden Zegen
 Tot nut van 't Vaderlandt:
 Zijt ghy met ons, so zijn wy niet verlegen,
 Al voor ons trots Vyant,
 Sy meenen 't net over ons hoeft te stelpen,
 Al quam al 't boos en Hels gewoel,
 Den Paus en al sijn Roomse Stoel
 't Sal al niet helpen.
 Dit geeft een moet aen alle Nederlanders,
 Rijck, arm en gemeen,
 Elck is een Prins in 't hert als goe voorstanders,
 Heeft gunst van yder een.
 Of Vranckrijck ons meent uyt het Land te jagen,
 Daer zijn Liefhebbers kloeck van moed,*

*Die sullen met Lijf, Bloed en Goed
Haer Leven wagen.
Offert tot God met liefde u Gebeden,
Op u Vryheid blijft staen,
Met danckbaerheit wilt trachten na de Vrede,
't Sal dan in als wel gaen.
Bewaert ons Prins, wilt hem, o Heere, geven,
Dat hy magh bloeyen in sijn Jeught,
En groeyen op van deught tot deught,
En een langh Leven.
Op d'Opper-Prins willen wy ons verlaten,
En op ons Helden trouw:
O Heer verleent wijsheyt ons Heeren Staten,
En onsen Prins Nassouw:
Viva Colnels, viva ghy Capiteynen,
Viva die strijden voor ons Staet,*

*Viva elck Burger en Soldaet,
Strijt als Romeynen.*

Proeven doet smaken.

[Holland moet ick prijsen]

Stem: Een lusthof seer schoone.

Holland moet ick prijsen,
So langh als ick leef,
En steeds eer bewijsen,
Schoon ick daer niet bleef,
Ia men hoort het loven
d'Heele gantsche Werelt deur,
Ick segh noch daer boven,
Holland is van al de fleur.

Foly ende Noten,
Suycker en Caneel,
Wort daer uyt-geschoten,
Op de Solders veel,

Saden ende Granen,
Ia van achteren tot veur,
Hoort men noch vermanen,
Hollandt is van al de fleur.

Schoon men hier geen Slaven
In dit Land en siet,
Van Yser, Stael gegraven
Isset dat men giet
Cogels van gewichte,
Die verbreken Vest en Muur,
Dat meenigh doet zwichten,
Holland is van al de fleur.

Hier en word gevonden
Niet veel eygen Wol,
Evenwel de Winckels
Alle kanten vol
Zijn gepropt met Laecken
Van alerhande couleur,
Tot ons groot vermake,

Holland is van al de fleur.
Niet veel steyle Boomen
Vind men in ons Land,
Nochtans siet men komen
Schepen abundant,
Meer in onse Havens,
Dan in andere Havens deur,
Tot ons groot behagen,
Holland is van al de fleur.
Danckt den HEER der Heeren,
Yder wie ghy zijt,
Wilt zijn Lof vermeeren,
Hier van tijd tot tijd,
Wilt den Heere loven,
Over de Vrede als veur,
d'Oorlogh is verschoven,
Holland is van al de fleur.

[Ick wilder niet meer gaen klagen en suchten]***Op een Nieuwe wijs.***

Ick wilder niet meer gaen klagen en suchten.
Want al mijn klagen dat isser om niet,
Philis die acht 'et voor enckele kluchten,
En schept vermaeck in al mijn verdriet.

Philis al u loncken en voncken,
Ick zweer u die hebben op mijn geen macht,
Ick wasser voor dese in liefde verdroncken,
Maer nu so ben ick al beter bedacht.

Waer is de Minne-God? Laet hy sijn boge
Spannen, en schieten mijn pijlen in 't hert,
Ick laet my belacchen so ghy niet bedrogen,
En van my selfs belacht en wert.

Ick acht u voor desen als een Godinne,
Philis ick gaf u mijn ziel en mijn hert,

Maer het is sotheyt langh te beminnen,
Daer men belacht, en niet bemint wert.

Is d'eene wat trager en ongenegen,
d'Ander is graegh, en wensch't 'er weer na,
Hierom Philis staet de Liefde my tegen,
So is het best dat ik wandelen ga.

Men vind hier meer Iuffers als Kloosters en Kercken,
Philis ten komt 'er noch so niet op aen,
Daer isser geen Meysjen dat 't uyt sal wercken,
Dat ick sal quijnen ofte vergaen.

Adieu dan Liefde en sotte gedachten,
Adieu dan Philis ick heb u bemint,
Ghy kunt een ander die u bemint verachten,
Ick soeck een Meysje die my weer bemint.

Ick weet 'er een Meysje met duysent Ducaten,

Om haer Geltje so heb ik haer Lieff,
 Hadse geen Gelt ick sou haer wel laten,
 Adieu dan Philis, ick soeck mijn gerieff.

Plomper als ghy heb ick noyt vernomen,
 Vrientje ghy meught 'er wel wandelen gaen,
 Soder geen ander Gesant uyt wil komen,
 So staet het Trouwen my gantsch niet aen.

Iuffrou dan magh ick wel op gaen kramen,
 En begeven my op het pad,
 En setten mijn Naem by al de Namen
 Van die blaeuw scheenen hebben gehad.

[Comt mijn overschoone Silvie]

Stem: Segt my eens ghy jonge Dochters.

Comt mijn overschoone Silvie,
 Herderinne, liefste Schaep,
 Suycker-beckje, Honingh-bie,

Komt ontspringt nu uyt den slaep,
Want den Somer is voor handen,
En het lieffelijcke Kruyt,
Dat komt nu uyt,
Bedeckt, verciert zijn nu de Landen,
Met soo meenigh jeughdigh spruyt.

Silvia.

Wie komt my hier so vroegh wecken,
Coridon waer wilt ghy gaen?
't Schijnt dat ghy komt met my gecken,
Om soo vroegh doen op te staen,
'k Sie den Hemel noch vol sterren,
Herder waerom ghy my weckt,
Ick bid u spreeckt,
Want siet de Maen schijnt so klare,
Wel waer toe mijn hoofd dan breeckt.

Coridon.

't Is Auroor die ghy siet bloosen,
Herderinne spoeyt u gauw,

Uyt haer Kaeckjens als twee Roosen
 Perst sy ons den soeten dauw,
 Sa laet ons na 't Velt gaen trecken,
 Want den dageraet komt aen,
 t'Sa laet ons gaen,
 Kom Silvia ick kom u wecken,
 Want men siet de Son op-gaen.

Silvia.

Is dit waer? 'k en sal niet toeven,
 Herder 'k sal my spoeden gaen,
 Want mijn Schaepjens niet behoeven,
 Langer op den Stal te staen,
 'k Salse na het Velt doen lijden,
 In het groen geklavert gras,
 Soo jongh en vars,
 Daer sullen sy so soetjens weyden,
 Plucken bladers met geknars.

Coridon.

Herderin ick sal u wachten,
 Siet mijn Geytjens zijn te been,
 Want na u geselschap trachten
 Al mijn sinnen maer alleen,
 Wilt u Schaepjens gaen ontsluyten,
 Komt wy sullen met ons by
 Gaen na de Wey,
 Gy hoort de Vogelkens die fluyten,
 Wel hoe soet gaet hun geschrey.

Silvia.

Coridon kom gaen wy heenen,
 Siet mijn Schaepjens zijn ontweckt,
 'k Sie de Nacht die is verdweenen,
 En den Dageraet aen-breeckt,
 Siet mijn Lammerckens eens springen,
 Nu sy loopen ongetelt,
 In 't groene Velt,
 De Vogeltjens die zijn aen 't singen,
 Dat mijn hert met vreught ontstelt.

Coridon.

Lief ick sal gaen bloemen plucken,
 Aen dit lieve Klaver-velt,
 Soete Tymus af gaen rucken,
 Want ghy hebt mijn hert ontstelt,
 'k Wil mijn Herderin bekroonen,
 Met het liefelijckste groen
 Van dit saisoen,
 Om mijnen dienst u te betoonen,
 Want u jonst heb ick van doen.

Silvia.

Herder wat is dit voor praten,
 't Is te vroegh noch op den dagh,
 'k Sou eer u geselchap haten,
 Als ick daer op dencken magh,
 Daerom stelt dit vry ter zyen,
 Want dat acht ik min als wint,
 Ach lieve vriend,
 Ke laet ons niet kouten en vryen,
 Want ten is niet dat mijn dient.

Coridon.

Wel waerom mijn liefste liefje,
 Daer mijn liefde is soo groot,
 Ghy zijt doch mijn herte-diefje,
 'k Sal u trouw zijn tot der doot,
 Laet u sturigheyt doch varen,
 O mijn lieve Herderin,
 Die ick bemin,
 Ach siet de Vogelkens die paren,
 Want sy zijn vol soete Min.

Silvia.

Trouwe Liefde is te prijsen,
 Als men aen 't Gevogelt siet,
 Dat daer komt sijn Gayken spijsen,
 En sijn trouwe Min soo biet,
 't Kneuterken dat siet men swieren,
 De geheele dagh het spoeyt,
 En hem vermoeyt,
 Men hoort het niet als tierelieren,
 Als sijn Gaeyken sit en broeyt.

Coridon.

Boom en Velden zijn getuygen,
Dat ick maer en soeck uw Trouw,
'k Sal mijn knien voor u buygen,
Ghy sult zijn mijn weerde Vrouw,
Alderliefste Herderinne,
Siet hoe ick in liefde brant,
Tot Trouwen bant,
Ick sal u tot der doodt beminnen,
Daer op geef ick u mijn handt.

Silvia.

Coridon u trouwigheden,
Heb ick heden nu bespeurt,
Daerom ben ick oock te vreden,
Verder nu niet meer en treurt,
Laet ons Liefd' met Liefde kroonen,
Want mijn Trou ick schencken sal,
U in dit Dal,
Mijn Schaepjens sal ik laten wonen,
By u Geytjens in den Stal.

Coridon.

Princen, Herders, Herderinnen,
 Maeckt nu eenen ronden dans,
 Wilt de Bruylofs-vreught beginnen,
 Vlecht nu eenen Bloeme-Krans,
 Wilt te samen u verblijden,
 En plukt op de Velden uyt,
 Het jeugdigh Kruyt,
 Wilt het al in stroysel snijden,
 Roept dees blijde vreughde uyt.

[Komt nu trouwe Batavieren]***Stem: NOVA***

*Komt nu trouwe Batavieren,
 Van ons Vrye Nederlandt,
 Plant nu Vlaggen en Banieren,
 Soo te Water als te Landt,
 Dat den Franck,
 In bedwanck
 Wert gehouwe,
 Door Nassouwe,*

*O die Roos
 Vol gebloos,
 Sijnen Roem wordt eyndeloos.
 Komt maer Zeeuw hout op van treuren,
 Want den Jongh Orangie-Spruyt
 Siet men 't Hooft ten Hemel beuren,
 Yder roept met stemmen uyt,
 Admirael,
 Generael,
 Is verkoren,
 d'Hoogh geboren
 Nassous Bloedt,
 Draeft vol moedt,
 Voor sijn Volck te Paert en Voet.
 d'Hemel schijnt nu uyt-gelaten,
 Door ons Neerlandt over al,
 Ia op Beurs en Marckt en Straten,
 Hoort men niet dan groot geschal,
 Dat den Staet,
 Wijs van raet,
 Hebben trouwe,
 't Huys Nassouwe,*

*Weer herstelt,
 En dees Helt,
 Vaders plaets bekleedt te Velt.
 Utrecht gaet hem Vorstlijck eeren,
 En de Steden daer rondom,
 Al den Treyn der wijse Heeren,
 En den gantschen Adeldom,
 Hem gestaegh,
 Nacht en daegh,
 Seer tracteren,
 En staegh eeren,
 Gelderlandt,
 Aen die kant,
 Bieden hem gestaegh de hand.
 Hollant, Zeelant, Vrieslant mede,
 Over-Yssels brave Ste'en,
 Wenschen hem geluck op heden,
 Onse Prins vol dapperheen,
 Waer men hoort,
 Rechtevoort,
 Yder 't leven,
 Graegh wil geven,*

*Als een Helt,
 Met geweld,
 Wil eck met de Prins te Velt.
 Siet ô Coningh van Brittanje,
 Hoe de Telgh van groot Geslacht,
 Uwen Neef Prins van Oranje,
 Is tot groote Staet gebracht,
 Blaest sijn Loff
 Door u Hoff,
 Laet nu brommen,
 Ketel-Trommen,
 Engelandt,
 Toont bystant,
 Bied Oranjens Prins de handt.
 Groote Prince van Oranje,
 Telgh der Bloeden van Nassouw,
 Deelgenood van 't Groot Brittanje,
 Neef van Brandenburgh getrouw,
 't Vriesse Hoff,
 Roemt sijn Loff,
 Casimiris,
 Die vol vier is,*

*Dat u Staet,
 Door den Raedt,
 Tijd tot tijd noch hooger gaet.
 Siet den Staet der wijse Heeren,
 In het weeligh 's Graven-haegh,
 Om sijn Hoogheyt daer te eeren,
 Na Sijn weerdigheyt gestaegh,
 Vorst en Heer,
 Bied hem Eer,
 Laet nu donderden,
 Met verwonderen,
 Het Canon,
 Dat dees Son
 Eerst sijn rechte glans begon.
 Komt Trompetten blaest getrouwe,
 Dat de Nijt haer beck nu snoert,
 't Is Wilhelmus van Nassouwe
 Die de Bijl van 't Leger voert,
 Grijpt nu aan,
 Vlagh en Vaen,
 Gord oock blyde,
 't Sweert op zyde,*

*Treet soo bars,
 Als een Mars,
 Vreest noch kraken noch geknars.
 O ghy dappre Oorloghs-Helden,
 Laet nu swieren Pluym en Veer,
 Komt als Leeuwen nu te Velde,
 En betracht u Eed en Eer,
 Siet Nassouw,
 Gaet getrouw,
 Voor u strijcken,
 En uyt-kijcken,
 Strijd nu vroom,
 Buyten schroom,
 Voor d'opgaend' Orangie-Boom.
 Doet nu haest den hooghmoed wijcken,
 Van den Fransse dwingelandt,
 Doet Louijs sijn wiecken smuycken,
 Hollants Leeuw scherpt klau en tant,
 Om den Frans,
 d'Eerste dans,
 Te doen springen,
 Fijn te singen,*

Dat op 't ent,
 Sijnen Tent,
 In het Leger wordt geschent.
 Trefte nu met bebloede koppen,
 Plant den Standaert aen den Rijn,
 Laet u Sabel hem soo kloppen.
 Voor een proef van Rijnse Wijn,
 Neemt hem af,
 Tot een straf,
 Donder-bussen,
 Ondertussen,
 't Voeder-vat,
 't Rijnse nat,
 Ia ontnemt hem mede dat.
 Roewpt dan viva Helden trouwe,
 Aen ons Neerlants Generael,
 Prins Wilhelmus van Nassouwe,
 d'Heeren Staten altemael,
 Die alree,
 Landt en Zee,
 Sal regeeren,
 En vermeeren,

*Hollandts Staet,
 Vropegh en laet,
 Dat Sijn Roem noch hooger gaet.
 Komt dan al ghy dappere Helden,
 Wilt u Hant aen Sweerden slaen,
 Dient getrouw op Zee en Velden,
 Swaeyt nu Standaert, Vlagh en Vaen,
 Godt den Heer,
 Geeft u Eer,
 Prijs en Glory,
 Door Victory,
 Roept dan trouw,
 Man en Vrouw,
 Viva Prince van Nassouw.*

[Buurman 'k brengh u een reys]

Op een Nieuwe Wijs.

Buurman 'k brengh u een reys,
 Buurman 'k brengh u een reys,
 Buurman 'k brengh u een reys,
 Van den Edelen t'jock, t'jock, t'jock,

Soo goet als Schapen-Vleys.

Fransman van waer komt ghy?

Fransman van waer komt ghy?

Fransman van waer komt ghy?

Van den Edelen t'jock, t'jock, t'jock,

So goet als Rijs-en-bry.

Weest welkom groot Monsieur,

Weest welkom groot Monsieur,

Weest welkom groot Monsieur,

Van den Edelen t'jock, t'jock, t'jock,

Soo gaet de Fransman deur.

Hy heeft 'er sijn dingen soo wel gedaen,

Hy heeft 'er sijn dingen soo wel gedaen,

Hy heeft 'er sijn dingen soo wel gedaen,

In 't groene,

Dat onder is moet boven staen,

Capiteyn, Luytenant,
 Vaendeldrager, Sergeant,
 Moye Meysjens abundant,
 Eens soenen.

[Ach Anne-miken Lief ghy zijt so soet]

Stem: NOVA.

ACH Anne-miken Lief ghy zijt so soet,
 U ooghjens die bewegen mijn gemoedt,
 Mocht ick geraken in u herte,
 Soo waer genesen al mijn smerte.

Grampeer wat sou ick met u maken dan,
 Want siet ghy zijt een ongevalligh Man,
 Ghy soud' my seecker niet gelijcken,
 Wilt beter na u Graf gaen kijcken.

Maer Anne-Miken luystert na mijn pijn,
 Ick sal u kleden gaen in 't wit Satijn,
 'k Sal cieren u als een Godinne,

Ist dat ghy my maer en wilt minnen.

Grampeer ick ben een Meysje veel te teer,
En ghy te oud, ghy rochelt my te seer,
Hoe sou ick by u kunnen slapen,
By u en is geen vreught te rapen.

Och Liefken my voor uwen Man doch Trouwt,
Ick sal u geven noch een Beurs met Gout,
Iuweelen, Perels sult ghy dragen,
Soo ick maer u en magh behagen.

Wat waert dat my dit al geschoncken wert,
Als uwen druyp-neus my staet tegen 't hert,
U grijse baert en blaeuwe kaken,
En sullen my doch noyt vermaken.

Och Lief en weest daerom doch niet vervaert,
'k Sal a la mode scheeren mijnen baert,
Een schoon Kalot sal ick doen maken,

Magh ick maer in u gracie raken.

Neen, neen, ghy gaet my al te kreupel daer,
My dunckt ghy zijt meer als tachtentigh jaer,
Vol rimpels u aensicht en handen,
'k En sal my noyt aen u verpanden.

Maer suycker-lieveken seght eens waerom
Dat ghy my niet en kiest voor Bruydegom,
Ghy sult in een Carosse rijden,
Wilt ghy u voegen aen mijn zyde.

Grampeer ghy hoest te seer, het waer my schand,
In uwen Mond en is niet eenen Tand,
Sou ick mijn leught aen u verslijten,
De Lieden mochten 't mijn verwijten.

't Is beter Lief een oud Mans troetelingh,
Als van een jongh Man een verstotelingh,
Ick ben op u soo seer ontsteecken,

'k En kan het doch niet uyt gespreecken.

Wegh wegh Grampeer ghy my niet aen en staet,
Want ghy zijt schier so mager als een graet,
U Neus blauw als een Kallekoete,

'k Sou met twee hoorens u begroeten.

Adieu dan Meydeken seer quaet en fel,
Ghy zijt gelijk de Drommel van de Hel,
Wat dunckt u van dat vuyl fatsoentje,
Sy maeckt my uyt voor een Kappoentje.

Adieu Grampeer en houod voortaan u stil,
Gaet op een ander vryen met den bril,
Een longman hups en fris van leden,
Daer sal ick aen mijn leught besteden.

[Nu lestmael op een tijdt]***Op een Nieuwe Wijs.***

Nu lestmael op een tijdt,
'k Hadde lust om wat te jagen,
Met mijn Hondekens in het Velt,
Hoorden ick soo droeve stem,
Van een Dochter die gingh klagen
Over een fris jongh Gesel,
Ick schuylden my, Wat ter zy,
Om te hooren na haer klacht,
Die sy dus alleen volbracht,
Och! och! ick leef in noot,
Om dat ick niet kan krijgen,
Die my lest sijn Trouwtje bood.
 En als hy by mijn quam,
Om een soet avond-praetje,

Toonden ick my stuurs en gram,
Hy sey, 'k wou ghy my nam
Al tot u Cameraetje,
Ghy sout sijn mijn heele stam,
Ick bid voldoet, Liefste soet,
Ey ick zweerder u by mijn eer,
Dat ick doen sal u begeer,
Wilt doch mijn droeve ziel
Eens uyt de droefheydt helpen,
Soo is al mijn pijn stil
 Of anders sal den brand
Mijn droeve Ziel verteeren,
Ick bid u doet mijn onderstant,
Ick sey, wel lieve Quant,
En wilse niet vermeeren,
Ick en krijger geen Liefdens brandt,

'k Meen u niet, Ey lieve vliet,
Besteet 'er u Lief aen een aer,
Gaet doch heen soete Vaer.
Hy gingh heen, en quam niet weer,
Na hem en komt geen ander,
Och waer blijf ick met mijn eer.
Mijn Iaren die gaen heen,
'k Word vast een daghje ouwer,
En mijn brand word niet geblust,
Och quam 'er nu maer een,
Ick sou hem seecker Trouwen,
En voldoen mijn lieve lust:
Maer eylaes! Ben ick dwaes?
Wie soud zijn die het sou doen?
Ick ben hier maer alleen in 't groen,
Ey wie sou daer met mijn

Nu deernis kunnen krijgen?
Ach ick moet vergaen van pijn.
Doe trad ick tot haer toe,
En sey, wel goelick Meysjen,
Hoe benje dus graegh te moe?
Sy schrickte, ick sey, wel hoe,
Ey wilje nu een reysje
Dat ick u lust voldoe?
Want u pijn, En de mijn,
Liefste beminde en die zijn een,
Kom gaen wy dan t'samen heen,
Ey maeckt niet veel geraes,
Mijn moeder mocht het hooren,
Vongh ick dan geen schoone haes?
'k Sou wel als een Heer,
Mijn voegen tot het Trouwen,

Wasser niet soo veel aen vast,
 De kosten die zijn zwaer
 Om dagelijckx huys te houwen,
 Daerom hou ick mijn uyt de last,
 'k Leef alleen, Wel te vreen,
 Somtjids lach ick met de Meydt,
 Die der dickwils tot mijn seydt,
 Och Meester ick weet byget
 Niet hoe ghy 's Nachts kunt rusten
 Sonder VROUTJE op u Bed.

[Orpheus wilt vluchten]

Stem: Ach wat moet hy lyen, &c.

*Orpheus wilt vluchten,
 Met al u genuchten,
 Want mijn waerde eer,
 Heb ick met eenen Heer*

*Verloren, Verloren,
Doen ick wierdt verkoren
Tot den droeven val,
Och waer ick noyt geboren
In dit tranen-dal.
Met recht magh ick wel klagen,
In mijn jonge dagen,
Nu hy my begeeft,
Die my gesworen heeft,
Te Trouwen, En houwen
Mijn voor sijn Huys-vrouwe,
Nu so laet hy my
Sitten in benouwe,
Vol van druck en ly.
In het eerst beginnen,
Doen hy my quam Minnen,
Scheen hy heel gemoedt,*

*Als Suycker Honigh-soet.
Maer heden, Beneden,
Heeft hy tegen reden
Die geslooten Blom
Met de voet getreden,
Mijnen Magedom.*

*Hy placht heele nachten
Langh te doen sijn klachten,
En riep Ster en Maen,
Met dese woorden aen:
Ach Hemel, 't Gewemel,
Van mijn oogh-geschemel,
Is my soo berooft,
Nu mijn soete Engel,
My niet en gelooft.
Nu heeft hy daer tegen*

*Sijnen wil verkregen,
En verheught hem seer
In 't rooven van mijn Eer:
O lieger, Bedrieger,
Weest als eenen vlieger,
Ghy meynedigh Fiel,
Wreed als eenen Tyger,
Die mijn vreught vernielt.*

*In mijn eerst instantie
'k Hiel groot alliantie,
Met de Maeghden teer,
Maer nu eylaes meer
Genuchten, Wilt vluchten,
Want mijn beste vruchten
Is torment eylaes,
Krijten, weenen, suchten,
Is al mijn solaes.*

*Och waer sal ick heenen,
't Licht is nu verdweenen,
Daer ick laet en vroegh,
Schier mijn roem op droegh,
Ick gane, En stane,
Al wat ick vermane,
Is van mijn ongeluck,
d'Oogen vol van tranen,
En het hert vol druck.*

*Vlied nu vry Violen,
Cytters en Mandolen,
Want u aerdigh spel,
Is my een droef gequel,
Ick klage, Mijn plage,
Stadigh alle dagen,
Met veel dfruck en ly,*

*Komt nu jonge Maeghden,
Spiegelt u aen my.
Want het lamenteren,
Wilt niet estimeren,
Van de Jonghmans doch,
Want sy zijn vol bedroch,
Haer klachten, Met machten,
En zijn niet te achten,
Want sy nergens naer
Als u eer en trachten,
Tot u groot gevaer:
Adieu Lief dan heden,
'k Sluyt mijn droeve reden,
Verwacht vry Godts straff,
Want ick treck na het Graff.
Ick sterve, Bederve,*

*Heer laet my verwerven,
U schoon Hemelrijck,
Wilt my immers jonnen
's Hemels Paradijs.*

[Ghy Meysjens die den tijd verdriet]

Stem: Na dat de helle silvere Maen.

Ghy Meysjens die den tijd verdriet,
Soo langh alleen te slapen,
Verslijt u jonge leught soo niet,
Sonder wat vreught te rapen,
Maer kiest by tijds een braef Gesel,
Speelt daer mee het Minne-spel,
En laet u vryen, dan ist wel.
 Ons Anna heeft wat meer verstant,
Sy laet haer sorge varen,
Den eerste die haer komt te handt,

Daer wilse strackx mee Paren,
't Is Knelis, Teunis, Iaep en Kerf,
En sey seyde, eer dat ick sterf,
Sal ick het wagen meenighwerf.

Sal Venus dan voor Bacchus gaen,
Met hare lieve loncken,
't Begint my dan heel wel te gaen,
Als ick ben half droncken,
O neen te droogh is my de mond,
't Is voor 't Kussen ongesont,
En laet my drincken t' aller stont.

Sa laet ons nu een frisse Fluyt
Op ons gesontheyd drincken,
Ick voel dat het niet meer en sluyt,
En wilt het weer vol schincken,
Hey soo schenckt dat Edele Nat,

En daer is noch meer in 't Vat,
En laet het glippen, Alsoo rat.

[Ick hoorde dees dagen]

Stem: Alst begint.

Ick hoorde dees dagen
Een Maegdeken klaagen:
Wat moet ick, wat moet ick verdragen,
Die my plagh te beminnen,
Is verandert van sinnen
Dat minnen dat minnen van binnen.
 Wat kander my baten
Sijn vriendelijck praten,
Nu ben ick, nu ben ick verlaten.,
Door smeken en spreken
Is de Liefde ontsteecken,
Och ick ben schier, och ick ben schier besweken.

Hy wasser verheven,
Hy wouder my geven
Sijn Troutje, Sijn Troutje verheven,
Door Queelen en speelen,
En Fluyten en Veelen,
Hy mijn hertje, hy mijn hertje quam steelen.

Ick plachter om te lacchen,
Nu vind ick men achten,
In tranen, in tranen en klachten,
Alle mijn genuchten
Gaen van mijn vluchten,
Verandert, verandert in suchten.

Wat kander mijn baten
Hondert duysent Ducaten?
Als ik ick 'er de Liefste moet verlaten!
Alle mijn kluchten
Zijn verandert in suchten:
Waer sal ick, waer sal ick gaen vluchten?

Hy was 'er bedrogen,
Hy quam 'er voor u oogen,
U tranen, u tranen af-droogen,
Alle u klagen
Zijn droevige dagen:
Laet staen Lief, laet staen Lief u klagen.
Hout op dwase sinnen
Van u droevigh minnen,
Als ghy nu niet, als ghy niet kunt winnen,
Wilt staken u klagen,
Dat nacht en dagen
U Zieltje u Zieltje quam plagen.
Ach hy doet mijn sterven!
Wat wenscht ghy te erven?
Die u sal, die u sal bederven,
Hy wenscht naar u lijden,
Wilt hem dan oock verblijden,
Die gy eerst, die gy eerst so vryden.
Daer zijnder meer ander
Verliefde elckander,

Maar Gode, maar Gode hoe schrander
 Sou minnen en haten,
 Dat hem schijnt te baten,
 Wie kan dat, wie kan dat verlaten.

Neen, waerde Garinde,
 Die ick wel eerst diende,
 En jonger, en jonger bemind,
 'k En sal in mijn leven,
 U nimmer begeven,
 O Harder, o Harder verheven.

['k Laet Louys sijn Fransse Wijn]

Stem: Traccanar.

*'k Laet Louys sijn Fransse Wijn,
 Ik noegh my met die aen den Rijn,
 't Oxhooft met sijn nat,
 Staet te kijcken,
 En moet wijcken,
 't Oxhooft met sijn nat*

*Staet en kijckt voor 't Voeder-vat.
 Want de Franssen en haer sop,
 Malen my maer in de kop,
 Maer de Rijnse vocht
 Doet ons singen,
 Doet ons springen,
 Maer de Rijnse vocht
 Doet ons springen in de bocht.
 Wie, als d'een of d'ander plugh,
 Vind 'er smaeck in Fransse jugh?
 Een Braef Batavier,
 Sal 't eer houwen,
 Met het brouwen,
 Een Braef Batavier,
 Hout meer van goet Hollants Bier.
 Wegh van hier dan Fransman, wegh,
 Wijl ick jou mijn buyck ontsegh,
 Voort, voort, wegh van hier,*

*Want jou teugen,
 Niet veel deugen,
 Voort, voort, wegh van hier
 'k Houd met Rijnse Wijn en Bier.
 'k Wil jou tuygh niet in mijn huyl,
 Zuyp en Pis het selver uyl,
 Of maeck van dien Wijn,
 Brandewijnen,
 Voor jou Swijnen,
 Of maeck van dien Wijn,
 Brandemoris of Asijn.*

[Philis mijn Herderin]

Stem: Philis mijn tweede Ziel, &c.

Philis mijn Herderin,
 Princes van mijn gemoed,
 Ghy zijt Goddin,
 Die my de smert aen-doet,
 So dat mijn Ziel,
 Door u in Min beviel,
 Ach Philis en weest niet soo wreed,

U Echte Slaef Amintas is bereet
Om u te dienen, kostelijck Robijn,
Wilt doch u Dienaer eens genadigh zijn.

Ach alderschoonste Beelt!

U blondigh krol gevlucht,
Mijn hert ghy steelt,
Al met u soet gesicht,
U Traentjens wit,
't Is immers niet een lit,
Of 't schijnt te zijn een Albast,
En let doch scherp hoe dit Kleet haer past,
Wie had gedacht dat onder desen schijn,
Sulcken wreedheyd sou gemenght zijn.

Philis waer wilt ghy heen?

Isser dan geenen troost?

Voor mijn geweent,
In Westen noch in Oost,
Gunt docht genaed',
Lief eer het word te laet,
En stelt u ooren na mijn klacht,

Die ick gestadigh doe by dagh en nacht,
Verkeert u eens och Liefste soet,
Want ghy zijt die my dees smert aen-doet.
Een Herder die in 't Wout
Gestadigh doolt eylaes!
Is heel benout,
En sonder het solaes:
Daerom mijn hert
Is vol van smert,
Ick sucht en klaegh door Bos en Velt,
En dat om Philis die my doet geweld,
Al door u schoonheyd en u helder glans,
Die weert bekroont is met een Bloeme-Krans.
Ick schuur den Moor om niet,
Amintas blijft in druck
En in verdriet,
En meeste ongeluck,
Tuygt Bos en Boom,
En klare Water-stroom,
Getuyght ghy Linden die hier staen,

Hoe dickwils dat ick heb mijn klacht gedaen,
Met droevigh suchten hoe dat Philis blijft
In al mijn kermen als een Rots verstijft.

Ick val noch eens te voet,
U Philis mijn Goddin,
Met al ootmoet,
Ey keert doch uwen sin,
En gunt u slaef,
Doch eens een Minne-gaef,
Schiets maer een strael met u gesicht,
Dat my de Ziel van dese druck verlicht,
Dat ick magh roepen, o gewenschte uur,
Dat Philis is geworden mijn Portuur.

Maer neen 't is al om niet,
Mijn Philis blijft gestoort,
Sy stadigh vliet,
Waer door sy my vermoort:
Ick tree in 't Graf,
En schey de Werelt af,
Ey komt dan spoedigh wreede Dood,

En druckt my in uwen droeven schoot,
Ick vlucht genuchten, Cytters ende Fluyt,
'k Verlaet de Werelt, en ick scheyder uyt.

Adieu Princes, adieu,
Adieu Philis ick ben
Mijn Leven mu,
Adieu nu die ick ken,
'k Segh tot verwijt,
Dat ghy de oorsaeck zijt,
Dat ick moet sterven vol torment,
Ach Hemel is dit dan mijn droevigh end,
En stelt op mijnen Serck, want het is nood,
Dat hier Amintas leyd door Philis dood.

[Me-Joffer wilt u gunst aen dees bedroefde tonen/*Urbanus.*

Me-Joffer wilt u gunst aen dees bedroefde tonen,
 Die om een aelmis bid, den hemel sal 't ô schone,
 Indien ghy hem wat geeft, u loonen na waerdy.

Isab.

'k En geef geen Bedelaers, gaet vry dees deur verby

Urb.

Geen Bedelaers, helaes!

Isab.

Wil ick mijn gunst betonen,
 Ick doe het aen die geen die hier ter Stede wonen
 Met Vrouw en Kinderen, en daer ick seker weet
 Dat d'Aelmis die ick doe, ter degen is besteet.

Urb.

Ach! waerom niet aen mijn, aen my die hier voor desen
 By Vrou en Kinderen woonachtig placht te wesen?
 MeJoffer dat ghy wist wat honger dat ik had?

Wat armoed dat ick leed, ghy soud van al uw Schat
 Die ghy in weeld besit, my wel een weynigh geven:
 Wat raed? sy kent my niet, ach hoe mijn ledenbeven,
 Gun Hemel dat sy my doch hier of daer aen kent,
 En in genade neemt, so raeckt mijn ramp ten end.
 Me-Joffer, ey!

Isab.

Gaet voort, 'k ben niet gesint te geven.

Urb.

Al evenwel Godt loont, den Hemel spaert uw 't Leven.

Isab.

Noyt heuscher Bedelaer ik van mijn leven sag,
 Ey siet daer blijft hy staen, wat of hy seggen magh?
 Hy staet gelijk versuft, en schijn bedroeft te klagen,
 Ick roep hem wederom, 'k moet hem eens ondervragen:
 Ellendige hoor hier, wie zijt ghy? waer van daen?

Urb.

Juffrou ick ben een Mensch.

Isab.

Daer twijffel ick niet aen,
Mits ik het selver sie; maer waer doch *van* geboorte?

Urb.

In dese Stad.

Isab.

Hoe hier?

Urb.

Ia binnen dese Poorte.
Dits mijn geboorte-plaets, dit brave Amsterdam,
Dat was de eerste plaets daer ik mijn oorsprong nam
Hier heb ick d'eerste mael mijn Moeders borst gesogen,
Hier heeft haer sorge my trouhertigh op-getogen,
Hier heb ik lang geweest een Man van groote staet,
Maer nu een arm Man, die 't alles tegen gaet.

Isab.

Door welck een toeval, segh, zijt ghy dus leeg gevallen?

Urb.

Door mijn moetwiligheyt, en mijn oneerlijk mallen.

Isab.

So zijt ghy selver dan de oorsaeck van u leet?

Urb.

Dat ben ik in der daet, maer brave Joffer weet,
 Dat in dees droeve borst veel meer berouwen steken
 Als hairen op mijn hoofd, mijn suchten is het teken
 Van mijn verslagen geest, tot boete van mijn sond':
 Ach! of ik eens genaed by God en Menschen vond.

Isab.

Ach! of Urbanus mee berou kreegh van sijn daden,
 En keerde wederom, ick gaf hem voort genaden,
 Schoon hy verbannen is: maer ghy die hier bekent
 Dat ghy de oorsaeck zijt van alle uw elend,
 So waer ghy dit vertelt sal yder u verstoten,

Urb.

Indien barmhertigheyt is uyt het hert gesloten
 Van een daer ick op hoop, so wensch ick dat de doot
 My door haer prickel send in aller dooden schoot,
 Of met een droever quael dees boesem komt verslinden.

Isab.

Wie ist daer ghy op hoopt?

Urb.

Mijn Engel, mijn beminde.

Isab.

Hoe sal ick dit verstaen? u Vryster?

Urb.

Neen, mijn Vrou,
Een spiegel van de deugt, een toetssteen van de trou

Isab.

Wat voel ik in dees borst niet al veranderingen,
Hoe klopt my 't hert, helaes! wat naecken my voor dingen?
Sou dit mijn Man wel zijn, die hier in dit gewaet,
In onbekende schijn voor mijne oogen staet?
Hy ist, o ja; hy ist, hoe sal ick my best dragen?
Sal ick hem kussen? neen, 'k moet hem noch dieper vragen,
En veynsen, tot ick weet of een oprecht gemoed,
Dat van sijn misdaet walgt, hem hier verschijnen doet
So ghy dan als u Vrou tot goet doen waert genegen,

Het sou heel anders gaen.

Urb.

Het liep my so niet tegen.

Isab.

Ik bid verhael my eens 't begin van uwe quael.

Urb.

Verschoon my Juffrou ik schricke voor 't verhael,
Om door 't verhalen u mijn misdaet te vertogen.

Isab.

Gemaecte Bedelaer, heeft schaemt soo veel vermogen
Noch in u hert geplaetst?

Urb.

Wie meent ghy dat ick ben?

Isab.

Of meent ghy deugeniet dat ick u niet ken?
Hoe durft gy snode Guyt verschynen voor mijn ogen?
Wegh na u Hoeren toe.

Urb.

Ick bid u hebt medogen,
Ey roept doch niet so luyt, eer dat het iemand hoort.

Isab.

'k Wensch datter iemand komt die u terstont vermoort,

Of dat een naer gespook ten afgront uyt gevlogen,
U wrede ziel ontrukt hier daedlijk uyt mijn oogen.

Urb.

Ach hemel, hemel, ach versacht dees harde sin,
Bedaer mijn Lief, en houd dees dolle driften in:
Erbarm u, ach! gena, ick buyg my voor u voeten,
Ik sal 't verlede quaet met goet doen weer versoeten.

Isab.

Opsnapper van mijn goet, bederver van u Vrou
Verlater van u Huys, ha schender van de Trouw,
Meynedige Tiran, ô schantvleck aller Mannen,
Wat doet ghy Deugeniet hier, gy zijt door 't recht verbannen?

Urb.

Ick kom door nood geparst, door dien 't gemoed my knaeght,
Door Beulen in 't gemoet, van mijn voorleden sonden,
Ach dat mijn troost by u, mijn Engel wiert gevonden
't Recht wees my wel van uw, maer brack nochtans geen Trouw:

Wat recht kon tegen ons, so ghy, mijn Engel, wou
Vergeven al mijn doen, en in gena ontfangen,
Verwerpt, verwerpt de haert, verwerpt pruyck van slangen,
Weerroept u vonnis Lief, ik weet mijn sondig doen,
Ick bid noch eens gena, ey laet ick met een soen
Genaken uwe mont, so sa lick door het kussen,
En tranen die ick stort, u heete Wraeck uytblussen,
En breken so het hart, dat, als een harde steen,
Sich niet bewegen laet door tranen noch gebeeen.

Isab.

Doen ghy als Man en Vooght by my u plaets bekleden,
Wat heb ick doen ter tyd van u al smaet geleden?
Wat leed ick in die tyd al lydeloos verdriet?
Wat bad ick meenigmael, maer 't bidden hielp niet?
Ghy waert gelyck een Beelt van Mermer voor myn klagen,

Ghy stiet my mette voet, ghy waert vast alle dagen,
 Ia gantsche weken langh by d'een of d'ander Hoer,
 En bracht het alles deur; hebt ghy myn parel-snoer,
 Mijn ketens van mijn hals, en al niet gaen verkopen,
 Doe 't u aen gelt ontbrak? brak gy myn kas niet open
 En roofde my het Gout, dat ick van u op Trouw,
 So Lief verkregen had? O plager van u Vrouw!
 En nu gy nergens kunt u rust of schuylplaets vinden,
 Nu komt ghy wederom, en noemt my, u Beminde,
 En durft u geyle mont om my te kussen bien,
 Noch vuyl van 't hoeren-quyl: ô neen! 't sal noyt geschien;
 'l Wensch my veel liever doot eer ik u sal gedogen:
 De wraek biet my de hant, genade sluyt haer oogen.

Urb.

Vergeeft ghy dan geen meer de geen die uw misdeet?

Heeft dan de wraeck in u so strenge Wet gesmeet?
 Die al wat Menschlyk was heeft uyt u hart getogen,
 So dubbelt myn verdriet, so is myn hoop vervlogen,
 So ist vergeefs gebeen, so ist met my gedaen.

Isab.

U bidden is vergeefs, ik neem u nimmer aen.

Urb.

Sal dan een trouw gemoed, om dat het heeft gestrompelt?
 In een verkeerde weg voor eeuwig zijn bedompelt,
 In sulk een diepe kuyl, daer 't nimmer uyt kan treen,
 Ach! kan ik dan geen Vrou bewegen door gebeen,

Isab.

Ick barst byna van spijt, wie ik van troost hoor spreken?
 Ontrouste die 'er leeft, waer is u Trou gebleken?
 Of noemt gy dit u Trou, doe ghy u Trou verbrack?
 Doe u vereenigt huys, twespaltig, kreeg een krack?
 Dat hier en daer een stuck is in de wint gevlogen?

O eer vergete Mensch, gaet daedlijk uyt mijn ogen.

Urb.

Ach Lief, ik noem u Lief, ten aensien gy wel eer
 My hebt u lief genoemd, verwijt my doch geen meer
 Mijn misdaet die mijn rouwt, waer wilt ghy dat ick vluchte?
 Heb ik niet lang genoeg in eensaemheit gaen suchte
 Heb ik niet straf genoeg voor myn misdaet geleen,
 Dat ik in drie laer lang mijn huys niet heb betreen?
 En u mijn Vrou gemist, en mijn twee lieve kindren.
 En al wat ik besat? ey wilt mijn druk verminderen:
 Omhelst my eer ik sterf, en in mijn droefheyt smoor
 Blijft gy noch even hart? krijg ik dan geen gehoor?
 Ist mooglijk dat een Vrou so groote haet kan dragen?

Isab.

Ist mooglijck dat een Man sijn Vrouwe so kan plagen?

Urb.

Noemt ghy u noch myn Vrouw, ben ick dan noch u Man,

So toont een Vrouwen hart, en neemt my weder an.

Isab.

Al even eens als gy een Mannen hert betoonde,
Doe gy by Hoeren meer als by u Huysvrouw woonde.

Urb.

Dat sal niet meer geschien, ick haet haer vuyt bejagh,
Ik schrikke voor haer doen: dat gy mijn hert eens sag
Gy soud daer anders geen dan u mijn Lief in vinden.

Isab.

Meent gy de Hoeren niet die ghy voor desen minden?
Ick loof voor vast van ja: ghy doolt in uwe praet?
Gy segt het recht verkeert, 't is best dat gy weer gaet
Van daer gy heden quamt, hier is geen troost te hopen
Ick moet naer binnen gaen, mijn tijt die is verlopen.

Urb.

Gaet straffe Isabel, de wijl ick niet en win,
Met klagten noch gebeen, hou ick mijn klachten in,
En ga daer my 't geval op Gods gena sal senden,

Om so in eensaemheyt mijn leven daer te enden,
Mijn God, ey staet mijn by in al mijn swaer verdriet,
Vaer wel, o Isabel.

Isab.

Mijn Lief ik meen het niet
Mijn praet is veynsery, u misdaed is vergeven.

Urb.

Sal ik dan, als voorheen, by u mijn Engel leven?

Isab.

O ja mijn Lief, mijn Man, komt laet ons binnen gaen,
En neemt een proef daer van, waer toe hier langh te staen.

[De lustelijcke Mey is in den tijd]

Stem: alst begint

De lustelijcke Mey is in den tijd,
Met sijne groene bladen, groene bladen,
Het Vee komt in de Wey, daer 't graegh in bijt,
Om sijnen buyck te laven, buyck te laven,
Met klaveren en met lecker Gras,

En daer 't te Winter Water was,
 En Praem en schuytjes dreven, Schuytjes dreven,
 Daer wert nu melck gegeven, Melck gegeven.

Waer dat men heenen siet, of laegh of hoogh,
 't Heeft al een ander wesen, ander wesen,
 De heel Werelt krijght een schoonder oogh,
 Door kleurtjes uyt-gelesen, uyt-gelesen,
 Van meenigh Blad, en Blom, en Kruyt,
 Dat nu weer uyt der Aerden spruyt,
 Die Neus en Oogh vermaken, Oogh vermaken,
 Van al die het genaken, het genaken.

Den Boomgaerdt gheeft ons hoop tot Fruyt en Ooft,
 En is vast aen het bloeyen, aen het bloeyen,
 En volght de vrucht de blom, die dees beloofft,
 So sal men haest weer snoeyen, haest weer snoeyen,

En hechten weer een grage tand,
In Peer en App'len uyt de hand,
En toonen sich in desen, sich in desen,
Van Grootmoers aerd te wesen, aerd te wesen.

Het Wijngaert-botje baert hier Tros en Blad,
Tot Druyven en tot Wijnen, en tot Wijnen,
En seyde ons toe den Most en 't vrolijck Nat,
Dat sorgen doet verdwijnen, doet verdwijnen,
En maeckt den bloode koen en stout,
Die anders niet en steeckt noch hout,
En Armen helpt aen 't singen, helpt aen 't singen,
Als waren 't Rijcke dingen, Rijcke dingen.

Het kleyne Pluymgediert is weer in 't Wout,
En laet sijn Liedjens horen, Liedjens horen,
En streelt met soet geluyt aen elcken kant
Der Acker-lieden Ooren, lieden ooren,

De Nachtegael die in het Wout,
De bovensangh alleen behoud,
Slaet slagen uyt sijn gorgel, uyt sijn gorgel,
Als was sijn keel een orgel, keel een orgel.

De Leeuwerck, vol van min, is in de Lucht,
Aen 't klimmen en aen 't quelen, en aen 't quelen,
Daer Coridon, die vast om Philis sucht,
Sijn Fluyt laet onder speelen, onder speelen,
Of stort sijn Traentjens met een Lied,
O! wreede Philis siet ghy niet
Dat ick het sal besterven, sal besterven,
So ick u gunst moet derven, gunst moet derven.

De soete herderin gaet daer omtrent
Met hare Kudde weyen, Kudde weyen,
Och! seyde, was mijn hert u recht bekend,
Gy soud geen traentjes schreyen, traentjes schreyen:

Mit krijgs' een blos, als of dat woord,
Van 't Herdertje mocht zijn gehoord,
Met wien sy wel wou paren, wel wou paren,
Dorst sy het openbaren, openbaren.

O! lustelijcke Mey, die kracht en jeught,
Geeft aen het Vee en Menschen, Vee en Menschen,
Ghy maeckt ons lijf vol lust, ons ziel vol vreugt,
Och mocht het gaen na wenschen, gaen na wenschen,
Wy songen 't naeste Iaer weerom,
O lieve Mey weest wellekom,
Met uwe groene bladen, groene bladen,
Met uwe groene bladen, groene bladen.

J. WESTERBAEN.

Het selve vervolght door den Heer Iacob Cats.

De lustelijcke Mey is inden tijd,
Met sijne groene bladen, groene bladen,
Aenschout nu Bos en Wey, zijn innerlijck verblijt,
Danckt God voor sijn welddaden, sijn weldaden,
Men hoort des Koeckoecks Somer-tael,
Men hoord de lieve Nachtegael,
En alle Vogels singen, Vogels singen,
Wie sou 't hert niet ontspringen, niet ontspringen?
De lieffelijcke tijd heeft nu de kou verjaeght,
De sture Lucht verdreven, Lucht verdreven,
Het AertriIck staet verciert gelijk een frisse Maegt,
Schijnt als van nieuws te leven, nieuws te leven,
Dan noch de soete Voglesanck,

Die maeckt een aengenaem geklanck,
Die kleyne Musicanten, Musicanten,
Zijn al des Meys gesanten, Meys gesanten.

Wie ist die by den Haert noch langer suffen wil?
Of sitten in der muyten, in der muyten,
Het rept hem altermael, waer is 'er iemant stil;
Tsa Geesten al na buyten, al na buyten.
Ey siet het allerminste Dier,
Dat voeld een Ieugt, een innigh vier,
En alle jonge sinnen, jonge sinnen
Zijn vaerdigh om te minnen, om te minnen.

Noch siet men over al een nieu ontloken Ieught,
In Bomen, Kruyden, Bloemen, Kruyden, Bloemen
Door het gesicht, so werd de geest verheught,
Dies is God nu te roemen, nu te roemen:
Door al het Wout en groene Veld,

Diend sijnen grooten Naem gemeld,
En hoogh te zijn gepresen, zijn gepresen;
Want dats recht vrolijck wesen, vrolijck wesen.

[Mynen Man is na de Krijgh]

Stem: Couragie.

Mynen Man is na de Krijgh,
Voor de Heeren Staten:
Met sijn Degen in de hand,
Hy strijd daer voor sijn Vaderland
Met vreugde, met vreugde, met vreugde.
Hy heeft geschreven my een Brief,
Dat hy my sal senden
Een schoone Westphaelse Ham,
Als hy ergens die bequam
Cabassen, cabassen, cabassen.
'k Wou dat hy sijn woord maer hiel,

'k Sou u daer op nooden,
Om te maken goede cier,
En daer by drincken goed Bier,
Van 't beste, van 't beste, van 't beste.

Hy stuurde my eenigh Geld,
Dat hy had gekregen,
Van een Munsterse Convoy,
Daer kan ick dees Winter moy
Af smeeren, &c.

'k Wou dat hy dat dickwils dee,
Soo kost ick weer af lossen
Uyt den Lombart mijnen Rock,
Die daer bleef als hy wegh trock,
Marcheren, &c.

Grietje schrijft hy Grietje Lief,
Wilt gerust maer leven,

Stelt om my doch geen verdriet,
Ick sal u vergeten niet,
Mijn leven, &c.

Ick wil voor mijn Vaderland
Vromelijck hier vechten,
Vallen op den Vyand uyt,
En daer dickwils halen buyt,
Of slagen, &c.

So ick daer te blijven kom,
Ghy sult licht weer Trouwen,
Maer ghy krijght noyt beter Man,
Wilt my niet vergeten dan,
Mijn hertje, &c.

Grietje dats een Man als speck,
Mijnen lompen Iorden,
Schreef my onlangs eenen Brief,

Maer die was my niet heel lief
Om hooren, &c.

Hy stuurde my niet een beet,
Maer hy wou wat hebben:
Hy schreef tot mijn groot verdriet,
Dat hy daer kost leven niet
Van gagie, &c.

Ick geloof die hontsvot meent
Dat ick dese dingen
Van mijn vel kan snyden af,
So ick hem dit alles gaf,
't Waer sotheyd, &c.

Dan mocht ick met Kinders wel
Weder Honger lyden:
Neen ick sal niet zijn so geck
Dat ick voeden sal syn beck

Met kasen, &c.

Hy magh doen als uwen Man,
Gaen oock wat moes koppen:
Soecken ergens vette buyt,
Of met een bebloede huyt
Weer komen, &c.

Ick heb selfs genoeg te doen
Dat ick met myn Kinders
Alle dagen word gevoed:
Dat ick mager eten moet,
Pottagie, Pottagie, Pottagie.

[Heel Londen was in roeren]

Stem: Sa Trompen en Trompetten.

Heel Londen was in roeren
Den Coningh seer ontstelt:
Van 't Land quamen de Boeren

Vluchten voor 't geweld,
Den Ruyter met sijn Vloot,
Van Gent daer mee by hoort,
Brakel mede,
Hooft de rede,
Voeren voort.

Een Haven toe-geslooten,
Al met een Kettingh zwaer,
Die Brakel onverdroten
Zeylden van malkaer.
't Casteel schoot met geweld,
Maer ons Geschut gestelt,
Bonsde mede,
Op die Rede,
Braef in 't Veld.

Na drie uren verlopen,
't Casteel dat kregen wy;
Daer viel braef wat te stroopen,

Noch kregen wy daer by,
Het Coninckx Magasijn,
Groot, schoon, hoort doch na mijn,
Met veel Schepen,
Wy aen-grepen,
Groot en kleyn.

Men saghse daer verbranden
Door onse Branders voort,
Van Gent die sagh men Landen
Met sijn Soldaten hoort,
Oranje, blanje eel
Woey boven van 't Casteel:
Hollants glory,
Braef Victory,
Elck sijn deel.

Coningh Karel verslagen,
Iorck en Prins Robbert mee,
Monck en meer andere Heeren

Begaven haer na Zee,
Hebben haer Schepen groot,
Selfs in de grond geboort,
Veel voetknechten,
Om te vechten,
Mosten voort.

Seer sterck aen Strand gekomen,
Te voet en oock te Paerd,
Als wilt en sonder schromen,
Te maken ons vervaerd,
Maer ons Metael Geweer,
Met Schroot dat bralden seer,
Dee haer truren,
Op die uren,
Aen Strand weer.

Veel Ruyters en Voetknechten,
Verslagen daer aen Strand,
Die ons quamen bevechten,

Wy hebbens' overmand,
Wel duysent in 't getal,
Verslagen aen de Wal,
Wy met vrede,
Van die Rede
t'Samen al.

Door dit geweld was Londen
Ses dagen in 't Geweer,
Wie dat maer wierd gevonden,
Most voort al op die keer,
Van sestien Iaren out,
Tot sestigh sonder fout,
Om te waken,
En te braken,
Al soo stout.

Het volck was in roeren,
't Huys van den Cancelier,
In dees groot rumoeren

Wilden sy met getier,
Verdistrueren klaer,
Scholden hem allegaer,
O 's Lands Vader,
Ghy Verrader,
Zijt onklaer.

Den Coningh quam gereden,
Den Cancelier teegh voort,
Noch op den dagh van heden
Wert van hem niet gehoort:
De Predicanten daer,
En den Coningh, 't is waer,
Met goe reden,
Baden om Vrede,
't Volck allegaer.

De Gilden, wilt noteren,
Riepen, och maeckt doch Vree;
Ghy siet hoe wy kleyneren,

Te Land en oock ter Zee,
Of wy sullen te gaer
Door oproer met malkaer,
Door een strijden,
Noch meer lijden,
Allegaer.

Onse Vloot is gesteecken
Resoluyt in Zee klaer,
Verwachten wilt het weten,
Ons Branders van hier daer,
En onderwegen hoort,
Wat Schepen komen voort,
Nemen sy mede
Voor haer Rede,
't Is buyt hoort.

[Ick en wil geen oude Man Trouwen]

Stem: Alst begint.

Ick en wil geen oude Man Trouwen
 Om Duysent Gulden,
 Duysent Gulden is haest verteert,
 Dan moet ick een draetje spinnen:
 Spinnen is seer kleyn gewin,
 Ick en wil geen ouwe,
 By een jonge Ruyter
 Is genoeghijck huys te houwen.
 Als mijn Man na de Kerck sal gaen,
 Met sijn stijve Beenen,
 Dan gaet de oude koude Man
 Sleepen over de steenen,
 Ick wil hebben eenen Man,
 Die over sijn kooten drebbelen kan:

Ick en wil geen ouwe,
By een jonge Ruyter
Is genoeghijck huys te houwen.
's Morgens als hy vroegh op staet,
Als hy sijn handjes sal wassen,
Sijn nagelen sijn drie talien langh,
Sijn Neus druypt in de asse:
Ick en wil geen ouwe,
By een jonge Ruyter
Is genoeghijck huys te houwen.
's Nachts omtrent ten Elve,
Als ick hem dan sal keeren,
Dan roept die oude koude Man,
Och ghy doet my soo seere:
Ick wil hebben eenen Man,
Die sijn selven keeren kan,

Ick en wil geen ouwe,
 By een jonge Ruyter
 Is genoeghelijck huys te houwen.

[Mijn Besje en mijn Bestevaer]

Stem: La Boire de France.

Mijn Besje en mijn Bestevaer,
 Mijn Moertje en mijn Vaer,
 Mijn Oom, mijn Meuy, mijn Nicht, mijn Neef,
 Mijn Sus, mijn Broer, mijn Snaer,
 Die seggen, Kees je bent al oud,
 't Is hoogh tijd datje Trouwt,
 Trijn is beget een Meyd,
 Hier achter in de buurt, die schijven heyt.
 't Is waer het Meysje staet me wel,
 Maer 't geld noch beter aen,

Maer syluy weten op het naust
 Niet hoe mijn dingen staen,
 Nu 'k magh bouwen in de wind,
 Met dit soet Venis-kind,
 En sien of ick haer sou
 Bepraten, dat sy word mijn Echte Vrouw.

Maer sie ick wel, me dunckt ick sie
 Haer staen voor deur, ick magh
 Vrypostigh tot heur treden dan,
 God geefje goeden dagh,
 Kijckjer wat Trijntje-buur?

T.

Ia 'k stonger wel een uur,
 En sagh met vreughden aen
 Hoe vrolijck in de Wey de Beesjes gaen.

K.

Wel soete Meysje dus alleen!
 Dat had ick noyt gemient,

Daer jy van soo veel Vryers word
 Ge-eert, geviert, gediend,
 Schoon niemant van haer allen is,
 Dat weet ick voor gewis,
 Die jou soo vierighlick
 In alle trouwigheyd bemind als ick.

Get saghje eens hoe dat mijn hert
 Vast koockt in Liefdens brangd,
 Geen Lam en joockt so na het Schaep
 Als ick na jou verlangh,
 Mijn soete Schaepje daerje bent.

T.

Wel hoe ist malle Vent,
 Ist arger als het plach?
 Stil, stil, dit mal gedoen ick niet lyen magh.

K.

Wel hoe mijn sachte bolle Meyd,
 Mijn soete suycker-doos,

Hoe keumt het datje teugens mijn
Keunt zijn soo krachtigh boos?
Daer jy wel weet hoe ick jou min,
En hoeje in myn sin
Al langh voor desen stond,
So vast gelijk een pael staet in de grond.
Of staet jou mijn Persoon niet aen?
Of ben ick jou te oud?
En mienje dat des liefdens brangt
Al is in my verflout?
Get pleegden ick iens Venus-vreugt,
Mit jou in eer en deught,
Ick weet jy niet iens seggen soud,
Al ben jy veertigh Iaer je bent niet oud.
O steeckje teugens mijn Geslacht?
Dat dunckme heeft geen reen:

Want siet men over-Bestevaer
Was hier al langh voor heen
In dese Buurt Welboreman,
Ick hanger gants niet an,
Me Vaer heeft, asje weet,
Het Kerck-Meester Ampt met eer bekleet.
Ick bid jou hupse nobele Tas,
Ay lieve segh me doch,
Wat dat 'er noch an schorten magh,
Ben ick niet Rijck enoch,
Iy weet wel dat op niemant gien
Meer as op mijn allien
De gantse Deuningh daeld
Als ongsen Lieven-Heer men Besje haelt.
Lest haelde Mortje uyt de Kas
Mijn fijne Laecken Broeck,

Daer sagh ick noch ien knoppel-doeckje
Leggen in ien hoeck,
Ick vraegde Mortje wat is dat?
Kees seyse 't is een Schat,
Van fijn Ducate Goud,
Die 'k geven sal de Meyd die jy eerst Trouwt.
En as mijn Vaertje rijd na Stee,
Wat meenje datje doet?
Niet aers as are Huysluy doen,
En venten daer sijn Goed?
Neen, hy gaet mee tot het Heerschap,
De blaeuwe Trappen op,
Daer ick jou teugen quam,
Niet verre van de Poort van Rotterdam.
Wel soete Meysje isser noch
Iet datje in me laeckt?

Me dunckt ick voel wel datje zijt
 Tot mijnen Vrouw bereyd,
 Iy bint mijn rechte Ribbe Trijn,
 Ie moet mijn VROUTJE zijn,
 Ey Soetert noch een woord,
 g'Hebt mijn gelegtheyd daer al gehoord.

T.

't Is waer 'k heb jou gelegtheyd
 En liefde al verstaen,
 'k En hebber gantsch niet teugen
 Als mijn Ouwers mee staet aen:
 Maer ick verbind me met gien woord,
 Veur ick heur heb gehoord.

K.

Daer hebje al gelijk in Kind,
 Ick hebje daerom te meer besint.
 Kom gaenwe dan na jouwers toe,
 En sien of ick van daegh

Het Ia-woord van jou Ouwens krijgh,
Mijn hert dat word soo graegh.

T.

Nou, nou, mijn edele Karssou.

K.

'k Wed elck Vryer wou
Die mijn Vryagie heeft gehoord,
Dat hy oock kreegh so rad het gonstigh woord.

Mey-liedeken.

De Son aen 't klimmen,
Rijst om hoogh uyt de kimmen,
Op het spoor van Aurora,
Groet het soet gesicht van Flora,
Nat bedout,
Bleeck en kout,
Die door hem haer glans behout:
Nu is de milde schoot
Van Ceres swanger om te baren,

Siet hoe groot
Is het getal der Koren-Aren,
Die alrede ons verklaren
Hare menighvuldigheyd
Voor ons bereyd.

Het schoon aenschouwen
Van de lieve Lantdouwen,
't Soet vermaeck der groene heyden,
En de Klaver-rijcke Weyden,
Bos en Dael,
Menighmael,
Van de Fiere Nachtegael,
Met sulck een stem verhult,
Die dringt en klinckt door yders oren,
Ons verschult,
Om so te sien, en so te horen,
Dat Gods goedheyd ons daer voren,

Wert geroemt en lof geseyd,
Tot danckbaerheyd.

De groene Bomen,
Met haer Bladeren volkomen
Op-gepronckt, 't Velt belommert,
Daer de Nimphjes onbekommert
Vry by een,
Wel te vreen,
Rusten haer vermoeyde Leen,
Den Herder Cordon
Schuylt menighmael met sijn Lerinde
Voor de Son,
Onder de schaduw van een Linde,
Neffens sijne beminde,
Spelend' op sijn Herders Riet,
Een Minne-Lied.
De schone Hoven,

Zijn wel waerdigh te loven,
Die met liefelijcke Planten
Staen verciert aen alle kanten,
Daer het Kruyd,
Ieugdigh spruyt,
't Welck den soeten tijd beduyd.
't Gevogelt veelderley
Sich paren, en haer Iongen teelen,
In de Mey,
En op groene Tacken speelen
Ey hoe soet hoort men het Queelen
Van den Leeuwerck, in de Lucht,
Soo snel ter vlucht.
Nu alle Dieren
Zijn verheught die daer zwieren,
Met een liefelijck gewemel,
In 't Geboomt, en aen den Hemel,

Nu het Vee,
 Vrolijk mee,
 By malkander weyd in vree.
 Laet nu den Mensch verheught,
 In God den Gever aller dingen,
 Zijn verheught:
 Nu isser stof God lof te singen,
 En van vreugder op te springen,
 In den soeten Somer-tijd,
 Die 't al verblijd.

[Gelijk de Roose-knopjes]

Stem: Pier is in den Hemel.

Gelijk de Roose-knopjes,
 Wanneer den dageraad
 Sijn Christallijne dropjes
 Op 't Aerdrijck dalen laet,
 Haer Bladeren ontluycken,

En vry wat soetlijck ruycken,
Als Ambroos en Muscaet.

So is dan Iuliane,
De stant van mijn gemoed,
Mijn Zieltje smelt in Tranen
Als ick u derven moet,
Mijn waerde Ziels Vooghdesse,
Mijn boesem is vol bresse,
En blakert in een gloet.

Van heete minne-voncken,
U welbespraeckte Tongh,
Verselt met soete loncken,
't Was die mijn hert besprongh,
En door geweld van stralen,
Die ghy op mijn liet dalen,
Tot uwe Liefde dwongh.

En laet ick soete Susje
U cierlijck Roose-bloos,
eens drucken met een Kusje,
Dat Nectar en Ambroos,
In soete evenaren,
Ach mocht ick met u paren,
In Cipres Minne-bloos.

Dan soud ghy sien mijn Engel,
Hoe u Philander mind,
Of kan die kleyne bengel,
Die 't alles overwind,
U onversetbaer sinnen,
Niet dwingen om te minnen,
So is sijn roem maer wint.

Of meent ghy dat Philander
Met valsheyt om sou gaen,

En loopen by een ander
 Als hy met Iuliaen
 Sijn geyle lust geboet had,
 U kuysheyt onder voet trad,
 Verbant de snode waen.

Eer sal de Sonne-wagen,
 In 't Oosten onder gaen,
 En in het Westen dagen,
 Eer ick van Iuliaen
 Mijn Liefde af sal keeren,
 En soo ick haer onteeren,
 Moet het mijn qualijck gaen.

[Zylvester in den morgenstond]

Stem: Den Harpen Slager Arion

Zylvester in den morgenstond,
 Begaf hem op de Iacht,

Dies Silvia vol sorgen vond,
Haer Maeghdelijck gedacht,
Och (seyd zy) eer de Sonne daeld,
Lief keert weer uyt de weyde,
En u Nymph by dees bronne haelt,
Daer sy u sal verbeyden,
En doolen met haer Schaepjens in het velt bedroeft,
Beklagend' u af-zijn met smert,
Soo langh zy u vertoeft.

De Sons vertreck bevleckt, bezwert,
Bewolckt, bedroeft de Lucht,
Maer u vertreck betreect mijn hert
Met rouw en ongenucht:
Want ghy gaet met twee herten heen,
Om 't derde hart te vangen,
En laet my tot mijn smert met geen

Alleen na u verlangen:
Doch laet op 't minste, so ghy gaet, my een hert by,
Voert 't mijne met u op de Iacht,
En laet het u by my.

Doen vongh den droeven Herder aen,
En sey, Lief denckt doch niet
Dat ick een voet sal verder gaen
Als my u gunst gebied,
Ghy zijt mijn Lief, mijn leven, ach!
U af-zijn baert mijn smert,
U by-zijn alleen geven magh
De vreughde aen mijn hert,
Geen Herder scheyde als doe d'Herder scheyde van
Sijn Herderin sijn Troostertje,
En greep sijn honden an.
Zilvester kreegh een hert in 't oogh,

Dat voor sijn honden vlood,
Dies spande hy sijn swacke boogh,
En yligh daer na schoot:
Maer 't miste door de snelligheyd,
En 't lopen van het beest.
Och (seyd hy) waer dat wel beleyd,
Na mijnen wensch geweest:
Hy volgdent op het yverigst tot ten avond-stond,
Maer 't hert ontquamt, dies herteloos
Den Herder hem bevant.
Hy keerde weder na het Pleyn,
Daer hy sijn Liefste liet,
Maer hy bevond hem daer alleyn,
Sijn hertje was 'er niet,
Och (riep hy) wat een swarigheyd,
Dewijl ick 't hert na-ren,

Ick van mijn hert, mijn klarigheyd
 En al verstecken ben:
 Hy gaf hem na het Dorpjen, aen sijn Liefjes Deur,
 Daer vond hy doe sijn hertje weer,
 In 't eynd van sijn getreur.

[De Werelt is weer gants in roer]

Stem: *Wispelturige Matroos.*

De Werelt is weer gants in roer,
 Daer vlucht en schreyd so meenigh Boer;
 Den Fransman komt marcheren aen,
 Wy sullen hem oock tegen gaen,
 Dat al sonder schroomen,
 Laet hem komen.
 Sa lustigh Maets weest wel gemoed,
 Hier zijn noch harde Daelders goed,
 Die men kan krijgen op de hand,

Voor die wil dienen 't Vaderlamnd,
Wilt voor ons Vryheyd strijden,
Met verblijden.

De Trommel roert nu alle daegh,
In alle Steden even staegh,
Om voor de Staten van Holland,
Te dienen ons lieve Vaderland,
Daer komt oock Volck gelooopen,
Dat met hoopen.

De Waertgelders dienen getrouw,
De Wever loopt van sijn Getouw,
De Mulder van de Molen af,
Siet na een Peert al met een draf,
Om in het Velt te komen,
Sonder schromen.

En wie heb ick vergeten noch?

De Backer loopt al van sijn Troch,
De Brouwer loopt al van sijn Mout,
Den Timmerman al van sijn Hout,
Om voor ons Landt te vechten,
Als Lands-Knechten.

De Vleyshouwers al in de Hal,
Sy seggen ooch 't is niemandal,
Vijftigh Rijxdaelders op de Hand,
Een Peert daer by wy zijn bemant,
Wy sullen een kans wagen,
Buyt of slagen.

De Leyedeckers van het dack,
En Swavelstocken groot gemack,
De Schoorsteenveger quam daer by,
Met sijn een hand in sijn zy,
't Is beter met een Degen,

Dan te vegē.

De Schoenmakers zijn wel gemoed,
Orangie Linten op sijn Hoed,
Al roept de Baes ick heb veel werck,
Sy lopen heen al even sterck,
Te Paert en Voet te dienen,
Al met ienen.

Den Smit die heeft den bras van 't werck,
De Steenhouwer al van sijn Serck,
De Snyder smijt nu wegh sijn Scheer,
Hy wil al mee trecken van Leer,
Den Fransman te gaen tegen,
t'Aller wegen.

Kammemaker, Brilleman,
Het loopt nu al wat loopen kan,
Slijp-scheer-en-mes is wel gemoed,

Hy draeght een Veder op sijn Hoed,
Het lange Kint wil dienen,
Met sijn bienen.

De Knoopmaker heeft niet te doen,
De Schoenlapper die lapt sijn Schoen,
De Verwer die smijt weg sijn Quast,
Een Degen hem al beter past,
Pieck of Musquet te dragen,
Sonder klagen.

Couragie isser meenigfout,
Al in ons Land by jongh en oud,
En dat vrywilligh so men siet,
Een yder sich ten dienste biet,
Als manhaftige Helden,
In de Velden.

Oorlof ghy vroome Helden goed,

Weest doch te samen wel gemoed,
 En als de nood komt aen de Man,
 Vecht trouwelyck al wat vechten kan,
 Soo sal het haer niet baten,
 Die ons haten.

[Doen Daphne d'overschoone Maegt]

Stem: Alst begint.

Doen Daphne d'overschoone Maegt,
 Van Apollo haer vlugt nam ter Bosse waert in,
 En van hem snel wierd na-gejaegt,
 Hy liep en hy riep vast, o schoone Goddin,
 Toeft wat, toeft wat, weest niet verbolgen,
 Ey waerom loopje? U selven besint,
 Leeuwen noch Beeren noch Tygers u volgen,
 Maer 't is Apollo die u soo bemind,
 Wilt u erbermen iet,

Acht ghy mijn kermen niet,
Laet ghy mijn Godheyd dan in de ly,
Hebt deernis, O Daphne, hebt deernis met my.

De geen daer ghy so schuw voor vlucht,
Is Herder noch Kinckel die 't Vee hoed of weyd,
Maer 't is een God die door de Lucht,
De gulde glans van sijn stralen uyt-spreyd,
d'Opperste Iupiter is mijn Heer Vader,
Ciaros, Delphos en Tenedos staen,
Tot mijn gebiet en bevel allegader,
Ick ben de Son, mijn Suster de Maen,
Kruyden en Bloemen die
Ick nau te noemen sie,
Locken mijn stralen alleen uyt d'Aerd,
Mach dit u niet locken? O schoon bedaert.
Noyt word ick oud, staegh blyf ick jongh,

Mijn hair en vergrijst noyt, maer blijft even geel,
En dat mijn stem, wanneer ick songh,
By de negen Musen, en 't spel van mijn Veel,
U, o mijn Daphne, mocht komen ter oren,
Dat ghy so langh u lopen eens liet,
't Sou buyten twijffel u hartje bekoren,
Om my te helpen uyt mijn verdriet,
Och hoe gerusjes wou
Ick dan met Kusjes jou,
Liefje onthalen als een Godin,
Nu Daphne staet, Daphne hoort doch na mijn min.
Maer 't was om niet wat Phebus riep,
Want Daphne vloot van hem so snel als sy kon,
Waerom hy oock so schichtigh liep,
Dat hy haer in 't lopen op 't leste verwon.
Peneus? Peneus? Phebus bestormt my,

Helpt my o Vader, riep Daphne vertsaeght,
Kuyse Diana komt 'k bid u hervormt my,
Sprack dese schoonheyd, verhoort doch u Maegt,
Want ick wil sterven eer
Hy sou verwerven meer,
Komt Dood ghy zijt my seer wellekoom.
Daer mee wierd Daphne vervormt in een Boom.

De droeve Phebus bleeck van rouw,
Omhelsde met Tranen die lieve Laurier,
En sey, o Boom, beelt van mijn Vrouw,
Blijft altijd jongh, en vyand van 't Vier,
Spartelt en klatert wanneer men u Bladeren
Werpt in 't Vuur, doet als Daphne deed,
Doe haer het vuur van minne quam nadren,
Strijd dan als Daphne my wederstreed,
Leert daer de Menschen door,

Als men haer jaeght, het oor
 Nimmer te buygen na geyle lust.
 En daer op heeft Phebus den Boom eens gekust.

[Uytverkoren Lam, liefste Lief vol waerde]

Stem: *Le Chat a mange mon Fromage.*

Uytverkoren Lam, liefste Lief vol waerde,
 Schoonste die op Aerde
 Is of komen sal,
 Waerom vlied ghy gestadigh wegh een vaerde,
 Luystert na mijn droevigh ongeval,
 Cupido heeft my eenen schicht gesonden,
 Waer mee dat hy quam mijn Ziel doorwonden,
 Daerom Liefste mijn,
 Kom ick u mijn pijn
 Verkonden.
 Schepsel na mijn hert, soet als honingraten,
 Siet wat uytermaten
 Liefde ick u draegh,
 Slaep ick of waeck ick of ga ick langs der straten,

Na u ist dat ick gestadigh jaegh,
Na u is mijn wensch, na u is mijn lusten,
Ach of ick u rode mont eens kusten,
So waer mijn jongh hert
Vry van alle smert,
In rusten.

Minnaer zijt ghy so door de Min ontsteken,
Als het heeft gebleken
Eenen langen tijt,
Want uyt u oogen sie ick Tranen leken,
Waer mee ghy u groote Min beschreyt,
En u Liefde doet my het hert bewegen,
Maer ghy weet mijn Ouders zijnder tegen:
Waer ick niet in dwangh,
Ghy had my al langh
Gekregen.

Liefste Lief wel aen, 'k Hoop dat al u klagen
Nu in korte dagen,
Sullen zijn gestilt,
Ick sal het gaen aen uwen Vader vragen,

Of dat hy u aen my geven wilt,
So hy 't refuseert, wat sal ick beginnen?
Want u Vader is wat stuurs van sinnen,
Sterven moet ick dan,
So ick niet en kan
Verwinnen.

Goeden dagh mon Peer, wilt my excuseren,
Wilt doch consenteren,
En verstaet den sin,
Ick sou u jongste Dochter wel begeeren,
Die ick uyt de gront mijns herten min.
Iongman schaemt u wat, spreekje van te Paren?
't Is maert een Spuyt van veertien Iaren,
Houd doch u gerust,
En wilt dese lust
Wat sparen.

Wacht ick sal mijn Kint noch wel anders temmen,
Sprack met luyder stemmen
Haren Vader gram,
Men sagh den Iongman in sijn Tranen zwemmen,

En sey, och mijn uytverkoren Lam,
Moet ick u eylaes om u Vader derven,
En misschien sal u een ander erven,
Och ick wensch de dood,
Hier in uws schoot
Te sterven.

Ionghman houd doch op van u droevigh spreken,
Want u Tranen leken
Hier ter aerde nu,
Waer door mijn hert schijnt van den rouw te breken,
Ick had mijnen sin geset op u,
Neemt couragie Lief, ick sal u genesen,
En tot in der dood gedachtigh wesen,
Als Piramus dee,
Met sijn Lief Thisbe,
Gepresen.

Als den Vader quam haren druck aenschouwen,
Sprack hy oock met rouwen,
Dochter wilje dan,

Nu tegen danck van uwen Vader Trouwen,
 En so vroegh gaen nemen eenen Man,
 Trouwt dan by te saem sonder lang versinnen,
 En wilt so met God den Heer begonnen,
 So mooght ghy gelijk,
 Hier het Hemelrijk
 Verwinnen.

[Sa Nederlanders komt ten strijt]

Stem: *Lille, Lille, gard tu bien.*

Sa Nederlanders komt ten strijt,
 Eer dat ghy word u Steden quijt,
 En hebt ghy niet de Macht vernomen,
 Die men van Vranckrijck af siet komen?
 Hoort de Fransse Trommel slaen,
 Sa Coopman maeckt u van de baen,
 Want die Trompet die gaet ter eere,
 Men hoortse roepen a la guere.

Vijftigh-duysent kloeck te Paert,
Hebben alree den wegh aenvaert:
Te Voet oock vijftigh-duysent mede,
Die men siet trecken na beneden.

Duysent Moren zijn getelt,
Op witte Paerden in het Velt:
Het schijnen Duyvels van der Hellen,
Maer 'k hoop God salse neder vellen.

Fransse en Switsers met Levry,
Heeft men sien ryden op de Hey,
Langs Piemont en langs Picardyen,
Om ons te quellen aen twee zyen.

Sa Hollanders kloeck van aert,
Laet ons toch wesen onvervaert,
Met een Pistoel en Spaense Degen,
Laet ons den Fransman t' saem gaen tegen.

Al ons Steden zijn versterckt,
Noch dagelijckx men daer aen werckt,
Ia met meer als twee duysent handen,
Om te bevryden so ons Landen.

Binnen Brussel met trouweel,
Daer wert gemaect een sterck Casteel,
Met schoon Bolwercken hoogh verheven,
Om op den Vyant vuur te geven.

Binnen Mechelen men bevon,
Daer wert gegoten grof Canon,
Granaden, Bomben en Mortieren,
Om op den Vyant te doen zwieren.

Gent, Dermonde en Condee,
Zijn al versterckt, met Sint Omee,
Oock Bergen, Valencijn en Namen,
Of daer de Fransse eens aen quamen.

Sa Hollanders hand aen hand,
 Slaen wy de Fransman uyt ons Land,
 En roept dan viva viva Spanje,
 En viva Prince van Oranje.

Prince huysluy wilt u Graen,
 Nu in de Steden brengen gaen,
 Eer het de Fransse komen halen,
 Sy souden het u niet betalen.

[Och Heer ick ben Getrouwt]

Stem: *Ditte moy Gallant.*

Och Heer ick ben Getrouwt,
 Waer door mijn vreught verflout,
 'k Heb een Griet gekregen,
 Dat my nu wel rouwt,
 Want voorwaer dat vercken
 Brengt mijn in den noot,

Sy is te luy ter wercken,
En noch maeckt 's haer groot.

't Is schand al voor de Lien,
Die dees Madam aensien,
't Is al na de mode,
Tot haer Hengselin
Het huygh laet sy sincken,
En laet my ongerieft,
Iuffrouw die gaet flincken
Al waer 't haer belieft.

Hoort desen hannen-gat,
'k En drinck my noch niet sat,
Ghy zijt heele dagen
Met den beck in 't nat:
Yder een magh weten,
Dat u Kinders zijn

Dickwils sonder eten,
En ghy drinckt de Wijn.
Ey seker seght qua Griet,
Want ghy en deught doch niet,
't Zijn u eygen fouten
Dat ghy lijdt verdriet,
Want al won ick schijven
Trots iemand in de Stad,
Daer en sou niet blijven,
't Moet al aen u gat.
Wel seght my Ioncker Ian,
En ist niet beter dan
Aen het gat gehangen
Als soo by de kan,
Speelen als de hanssen,
Setten Munt en Kruys,

En dan moet ick danssen
Savonts uyt den huys.

Wel Menschen hoort dit spel,
So haest ick klop of bel,
Sy begint te kijven
Als een Droes van d'hel:
Nu moet ick u vragen,
Dient haer dan geen hout,
Lusten haer geen slagen,
Dats haer backhuys hout.

Wel moet ick dan so net,
Gelijck een pissebed,
Altijt voor u zwijgen,
Wel voorseker 'k wed
'k Sweer u sonder liegen,
Word ick 't slaen eens moe,

Dat ick u sal vliegen
Na u backhuys toe.

Al waert ghy obstinaet,
Ia Grietje noch so quaet,
So sal ick u smijten
Als ghy flincken gaet,
Och waer ick noyt geboren
Tot dit groot verdriet,
Ick ben wel geschoren,
Met mijn Quade Griet.

Och wist ick haer verset,
Al in de Lombert net,
Ick sou haer verplacken,
Maer ma foy ick wed,
'k Segh u sonder kijven,
Ick sou u laten daer,

Al soud ghy daer blijven,
Vijf-en-twintigh Iaer.

O ghy verbrilde Lijs,
Ghy zijt weer vol Annijs,
Moet het zijn versopen,
Lustigh dan om prijs,
Nu sal ick my weeren,
So ghy noch iet ruert,
Of ick wil mee smeeren,
So langh als het duurt.

Daer mee wast her, her, her,
Margriet die kreegh een ster,
Dat sy sollebolden,
Doen trock sy van leer,
Griet die most gedogen
Al in desen nood,

Kreegh sy twee blau oogen,
 Met een buyl in 't hoot.
 Den Huysraet moster aen,
 En Ian hiel op van slaen,
 Griet begost te krabben.
 Neemt dit voor vermaen,
 Boeren en Boerinnen,
 Lieden van de Stadt,
 Wilt u wel versinnen,
 Eer ghy Echt aenvat.

[Onlangs by Nacht]

Toon: Anakreon.

Onlangs by Nacht
 Eens op mijn Bed gelegen,
 Droomden ick, dat
 Ick by mijn Cloris waer,

Sy sprack my sacht
En seer minnelijck tegen,
En sey, mijn schat,
Mijn Philis zijt ghy daer,
Komt en wilt nu u lusten vrylijck plegen,
Komt Liefste pluck,
Voor al u minnedruck,
Haer rechte Medicijn,
Want ghy die vind by mijn.
 Ick door die reen,
Geheel als op-getogen,
Kusten haer mond,
En sey, mijn eygen hert,
Hebben mijn been
U dan op 't laetst bewogen,
Dat dus mijn wond

Van u genesen werd,
Stracks streeelde wy malkaer na ons vermogen,
Dat Ziel aen Ziel,
So vast gebonden hiel,
(Met d'armen door malkaer)
Als of 't een Lichaem waer.
Maer ach, maer ach,
Toen ick my meest verheugde,
Vloogh de slaep ras,
Gants van mijn Lichaem heen,
Terstont so sagh
Ick dat alle mijn vreughde,
Verandert was
In droefheyt en geweent,
Want die door wien ick al mijn groote vreugde
Genood, die was,
So schielijck en so ras

Gevloden, en liet mijn,
In plaets van vreughde, pijn.
Dies bad ick, Goon,
Ach mochten dese Dromen,
Voor al mijn smert,
Eenmael de waerheyd zijn,
Dat groote loon,
Sou so veel vreughde-stromen,
Over mijn hert
('t Geen nu is vol van pijn)
Uyt-storten, dat 'k mijn vreugt niet kon betomen,
Want dan dacht ick,
Wanneer ick was by haer,
Dat 'k in den Hemel waer.

Vryagie van 't Menniste Susje.

Ick vryde op een tijt een soet Menniste Susje,
Die ick seer hoffelijk kwam groeten met een kusje.
Maer wat ik deed was wint, sy zey, by ja en neen,
Dit vryen krenkt mijn eer, ik bidje, gaet doch heen.
't Is onse Susters niet geoorloft te verkeere,
Als by het fijnste Volk, by Broeders van ons Leere,
Ik klaegde van mijn brant, ik kermde van mijn smert,
Ik swoer haer liefde was gemetselt in mijn hert.
Maer wat ik dee of niet, ik kon haer niet bewegen,
Ik sprack nauw of sy wist daer een Schriftuur-plaets tegen,
En daer me dreef sy my gelijk de wind de pluym,
Want ik wist daer niet af, sy kon 't al op haer duym.

's Had Mosis in haer hooft, 's had David opgegeten,
's Had in haer breyn gebout een klooster vol Profeten,
En al d' Apostelen die woonden in haer lijf.

Ik docht, sint felten speelt met dit geleerde Wijf.

Sy sagh niet aen my, of 't scheen haer te mishagen,
Dan was mijn hair te lang, dan al te wilt mijn kragen,
Povretten al te weyts, het stijfzel al te blau,
Dan was myn Broek te wijd, mijn wambais al te nau

Elk koussebant te lang, 'k had rosen op mijn schoenen
In kort, sy maekte sond so Werelts Man te soenen.

Wel goeden avont dan Juffrou, seyd ik: En sy,
Gaet in des Heeren naem, Sijn Wijsheyt blijf u by.

Ten was niet lang daer na, ik quam weer tot haer treden,
Verandert beyd in spraek, in wesen en in kleden,
Mijn mantel die was slegt en swart, mijn hair gekort,

Mijn wit gesteven Kraegh so plat gelijk een bort.

Op al mijn kleeren sat niet een uytwendig koortje,
En daer kwam uit me mont niet een onbillik woortje.

Vrede zy desen Huyse, seyde ik, en ik sagh
Gelijk Sint Steven dee doen d' Hemel open lagh.

't Wit van mijn oogh om hoogh, Ik noemd' haer niet als Suster,
Doe stelde sy (so 't scheen) haer hartje wat geruster
Ik las haer altemet een schoon Capittel voor,
En lelde haer niet als van Gods-dienst aen het oor.

Dus kroop ik in haer gunst, sy toonden haer wat blyer,
En ik wierd metter tijd wat stouter en wat vryer.
Eens nam ik 's in den arm, en zey, ik wil het doen,
By ja en neen, en gaf haer op sen Fries een zoen.

Doen bloosde sy quansuys, en sey, ey laet dat wesen,

Men moet'et klappen van langtongde Menschen vresen
Ik swoer haer dat ik wel so heymelijk en secreet
Was als de nagt ,en zey, voorseker datje weet,

Ik wil de kaers uyt doen. ô sweert niet, seyse trouwen,
Doet uyt de kaers, op dat gy uwen Eed moogt houwen
Doen knoffeld' ik rondom in 't duyster totter tijt
Dat ik een Bedde vond, ik nam haer aen mijn zyd.

En zey voorwaer,mijn Lief, hier willen wy met lusten,
In vrolijke geneught van avont t'samen rusten.
Sweert ghy voorwaer, sey sy, daer ik u so vermaen?
O Broeder had ghy niet dien swaren Eed gedaen.

Ik had om al de Werelt niet by u willen komen.
Maer uwe stoutheyt is ten quaetste af-genomen.
So komt gy dan, seyde ik. Ia, seyse,al is 't my leed,
Ik kom omdat ghy niet sou breken uwen Eed.

Den oorspronck van Taback drincken.

De groote Jupiter had op een tijt de Goden
Door sijn gewieckte Bood doen op een Gastmael noden,
Want Ceris, op 't versoeck van Mars, had Hemels Mout,
Had lekker Hemels Bier, Haerlemse Vocht gebrou.
De Goden worden soet, de keelen raken open,
De kraght van 't Mout begint haer in het hoofd te loopen,
Maar d'hinkende Volkaen, de God van rook en vier,
Most hebben smook by 't werk, Tabak by 't verse Bier.
De Goden keken toe, hy haelde uyt sijn sakje,
Sijn Doosje en sijn Pijp, en rookte een Tabakje.

Den Hemel raekt vol rook, ô wonderbare Kruyt,
De Goden onbekent: De Sterren doven uyt,
De Wolken worden dik, de Maen begint te bruynen,
De rook benevelt al der Goden klare kruynen,
d'Een kugt, de tweede niest, de derde die wort beus,
En Venus kreegh op 't lest de snof ook in de neus,
De rook viel op haer borst: dus berst sy uyt in 't rase
En sprak Vulcaen dus aen in midden van sijn blasen
Fy rokerige Beest, wat leght ghy hier en stinkt?
En is het niet genoegh, ô Kreupel, dat ghy hinkt?
En dat ghy, klam van sweet, met u berookte Leden,
Komt op het suyver Bed aen mijne zyde treden?
Maer wilt ghy nu daer toe met een berookte Mont
Noch kussen mijne Lip? dat maeckt ghy al te bont:
Wie van de Goden of Godinnen sal het swoegen,
En 't smoke dat gy doet, niet strekken tot misnoegen?

Ghy maekt dat Jupiter nau uyt sijn oogen siet,
Waer henen hy den strael van sijne Blixem schiet
En Juno is te trots dit stincken te gedogen,
Minerva is te wijs, het sou haer breyn verdrogen,
Saturnus kucht daer of, Apollos klaer gesicht
Bewolkt, en so berooft gy 't Aertrijk van sijn licht.
De rook, so Ceris zeyt, verdort, verdoft haer Koren
En Floraes Blom-çieraet verwelkt en gaet verloren.
De damperige rook maekt 't Wapen-tuyg verroest
Van d'edle Krijgs-god Mars, die *van* benautheyt hoest
En Bacchus traenoogt selfs, ey siet wat rode ogen
Krijgt hy van dese smook: wie sou het dulden mogen
Hoe lang ist dog geleen dat gy aen 't suygen quaemt?
Onlangs, seyde hy: en heeft daer mede eens geaemt
Dat al de Goden foey, en sy half stinkend riepen,
En Venus uyt het ooghe de bange tranen liepen.

Foey, sey zy, lieve Man, hoe komt gy aen dit Kruyt?
Ik sal 't u seggen: Juyst als ik mijn Poort toe sluyt,
Komt een jong Duyveltje my uytte Hel te moeten,
Die brengt my dit, en segt dat Pluto my dee groeten
Begerende met my te drinken, overmits
Hy mee met vuur om ging, als ik doe by mijn Smits.
Nu weet gy immers wel dat ik noyt pleeg te haken
Na Wijn of drabbig Bier, ten mag my niet vermaken
Maer edel rook en vuur die drink ik so gy siet,
En so dat Pluto past, mistaet het my ook niet:
Ik ben so wel als hy een God van vuur en smoken.
Daer op begon hy weer den Hemel vol te roken:
O ho, sprak Jupiter, 't is wel Vulcaen, 't is wel,
Maer maekt een onderscheyt van Hemel en van Hel
So veer ghy zijt belust Tabak en rook te drincken,
So daelt na Pluto toe, gaet by de Duyvels stincken:

Maer boven by de Goon, dat ly ik nimmermeer;
Dus werpt Tabak en Pijp terstont van boven neer,
Of 'k salse van u Neus met mijnen Blixem dryven.
Strakx hiel Vulcanus op, en liet sijn smoken blyven.
De kluchtige Mercur die sagh van stonden aen
Beneden op der Aerd veel Morianen gaen,
Daer wierp hy de Tabak en al de Pijpen onder,
Die grabbelde terstont, en achtent voor een wonder
Daer gingh het smoocken aen, elk neus geleek een schouw,
Sy plantent om te sien of 't Kruyt ook wassen wou:
Het wies in overvloet, doe wou het niemant sparen,
Sy smookte met malkaer of 't jonge Duyvels waren,
De swarte Spangiaert sagh dees Indiaense rook,
Hy boetst het daedlijk na, sijn neus ontfonckte ook:
De Fransman komter by, de bolle Nederlander,

Wil quijlen als de rest, en smoken als een ander:
Maer d'Engelsman verdiendt op 't hoogst te zijn vermaert,
Sijn Neus sal smoken met de beste Neus op Aert.

Register Van het Haerlems Leeuwerckje.

Ach wat moet hy lyen. 3
Ach Anne-miken Lief ghy zijt so soet. 46

B.

Buurman 'k brenghe u een reys. 44

C.

Comt mijn overschone Silvie. 30

D.

Den Ruyter Admirael van 't Landt. 8

De lustelijcke Mey is in den tijd, met sijne.	84
De luystelijcke Mey is in den tijd.	89
De Son aen 't klimmen.	111
De Werelt is weer gants in roer.	122
Doen Daphne d'overschone Maegt.	127
<i>De groote Jupiter had op een tijd de Goden.</i>	152

G.

Ghy Meysjens die den tijd verdriet.	60
Gelijck de Rooseknopjes.	115

H.

Hollandt moet ick prijsen.	26
Heel Londen was in roeren.	96

I.

Ick en wilder niet meer gaen klagen en suchten.	28
Ick hoorde dees dagen.	62
Ick en wil geen oude Man Trouwen.	102

Ick vryde op een tijt een soet Menniste 148
Susje.

K.

Komt nu trouwe Batavieren. 37

L.

Lest vond ick een Venus Dier. 13

Liefhebbers vroom, en trouwe 20
Bontgenoten.

'k Laet Louys sijn France Wijn. 65

M.

Me-Joffer wilt u gunst aen dees bedroefde 72
tonen.

Mijnen Man is na de Krijgh. 91

Mijn Besje en mijn Bestevaer. 104

N.

Nu lestmael op een tijdt. 50

O.

Orpheus wilt vluchten. 54

Och Heer ick ben Getrouwt. 138

Onlangs by Nacht. 144

P.

Philis mijn Herderin.

67

S.

Soete Engelin, mijn uytverkoren.	15
Sa Nederlanders komt ten strijt.	135

U.

Uytverkoren Lam, Liefste Lief op Aerde.	131
---	-----

Z.

Zilvester in den morgenstont.	118
-------------------------------	-----

EYNDE.